

You better go now

FRA FORFATTEREN TIL SANDHED ELLER KONSEKVENNS OG JANNES DAGBOG

Pia
Jakob
Søren
Katrine
Caroline
Jonathan

Tredje del af ungdommens trilogi
En romantisk komedie og musical
af Mikkil Bækgaard

YOU BETTER GO NOW

Tekst, idé, personer og layout

Mikkel Bækgaard

Fotos

Viggo Bækgaard

Spiltestere

Maria Lind Heel

Ryan Rohde Hansen

Troels Rohde Hansen

Mikkel Kofoed Larsen

Søren Koch Dalsgaard

Rikke "Munhkin" Sørensen

Mikkel Brunberg

Klaus Meier Olsen

Rikke Dollerup

Lisbeth Wolfram

Kasper Nyberg

Hun kom til København
En julaften under tårnesang
Alle skulle hjem
Bilerne kørte ind i solnedgangen
Smeltende asfalt under blå trafik

Hun går over Langebro
Hun vågner bag midnat i en drøm uden ro
I en seng på 5. sal larmer byen fred
Fra Frelserkirkens himmel rutscher stjernerne ned

Hun kom til København
Blafrende søvnløs rundt alene den nat
I gaderne der lå
Bag lysenes glitren i det hjerte besat

Hun går over Langebro
Hun føler sig svimmel – hun må falde til ro
I en seng på 5. sal er der en der ved
At Frelserkirkens morgen skyder solstråler ned

Og verden er en rollercoaster
Den racer op – dykker ned
Jeg ved at hun har fribilletter
Hey baby, vil jeg med?
Fuck min højdeskræk i aften
Jeg ved at jeg falder for...

Pretty babe
Pretty baby
- vi kan falde i København

Pretty babe
Pretty baby
- en sommernat i København

INDHOLD

Foromtale	2
Synopsis	3
Spilpersonerne	5
Genre og stemning	9
En musical	10
Om at køre scenariet	12
Start på scenariet	14
Værktøjskassen	15
Hvad kan der ske?	26

SPILTEKNISKE FAKTA

System: Systemløst

Genre: Romantisk komedie/drama/musical

Spillere: 6

Spillertyper: Skuespillere, indleverer

Setting: Et smukt København i sort/hvid, nutid.

FOROMTALE

”Pause? Hvad fanden mener du med, at vi skal holde en pause? Jamen, jeg har jo lige stået og friet til dig, og så siger du det. Det kan du sgu da ikke mene? Jamen, jamen,...hold nu op. Du kan ikke bare gå. Hvad så med os to? – vi hører jo sammen, du er kvinden i mit liv. Jeg vil giftes med dig. Pia, for fanden jeg elsker dig jo.”

”Hallo, hallo! Tag nu den telefon.”

”Hej Søren, det er Jakob. Den er sgu helt gal. Det er Pia...hun siger, at hun vil holde en pause. Ja, ja, nej, nej - vi har ikke slået op eller noget. Hun skal sikkert bare lige tænke over tingene, og så kommer hun nok til fornuft igen. Men kan jeg ikke sove hos dig. Jeg kan sgu ikke rigtig holde ud at være her. Nej, hun er taget ned til Katrine. Ok, så ses vi. Hej, hej.”

Scenariet er tredje og sidste del af ungdommens trilogi, der blev indledt med Sandhed eller Konsekvens og efterfulgt af Jannes Dagbog. Denne gang er vi kommet til de turbulente år i starten af tyverne med parforhold, studier og tanker om fremtiden. Det er ikke nødvendigt, at have spillet de forudgående scenarier.

N.B. Scenariet er en musical, men du behøves ikke at kunne synge for at spille det. Spillederen skal medbringe noget at spille musik på, idet der medfølger en cd til scenariet.

SYNOPSIS

København om efteråret. Sort-hvide billeder af løvfaldet, de smukke, gyldne parker og studerende på deres cykler. Sortedamsøen genspejler de gamle huse og træerne langs boulevarderne. Ved planetariet står folk og fodrer ænder. Fortravlede forretningsfolk haster over torvene, mens andre ser til på de små caféer; et pusterum i hverdagen. Myldretiden går et øjeblik helt i stå. Alle nyder sceneriet og byens skyline mod den klare himmel.

I en park standser al aktivitet, da en ung kvinde bryder ud i sang. Al opmærksomhed rettes mod hende og hendes elsker, der danser i en smuk dans. ”*Just you, just me, we’ll find a cosy spot, just say you love me...*” Alle stemmer i – et fantastisk kor og koreografien synes perfekt, da folk forlader deres biler for at deltage i sangen. Elskende hvirvler rundt, og snart er parken en stor danseplads, med mappedyr, som slår flikflak, pensionister der synger for deres børnebørn og to hovedpersoner, der endelig

har fundet hinanden og lykken. Gad vide, om det varer ved...?

You better go now er en romantisk komedie og musical om seks venner, der alle befinder sig i starten af tyverne og så småt er ved at finde deres ståsted i livet. Scenariet handler om den evige stræben efter lykken og de mange små kompromiser, man hele tiden må indgå; og især om de store følelser, der ligger i denne søgen. Følelser som det kan være svære at få styr på. Især hvis man ikke er villig til at tage fat om roden på problemerne og erkende, hvordan man virkelig opnår det, man gerne vil i livet.

Scenariet er en musical, hvilket skal opfattes ret bogstaveligt. Det er meningen at spillere karaktererne pludselig skal bryde ud i sang og dans, som om det er det mest naturlige i verden. Jeg mener ikke, at spillerne nødvendigvis skal være professionelle sangere, for sangen og musikken er playback. Men

spillerne kan, når de har lyst, sige, at de bryder ud i sang. Så musicalscenerne spilles som om, at spillerne faktisk sang dem, og det kan komme meget morskab ud af.

Det er selvfølgelig ikke meningen, at der skal være musik og sang hele tiden. Men på den centrale steder, hvor følelserne bliver store, kan spillere karaktererne vælge at byde ud i sang. Resten af scenariet fungerer som almindeligt intrige og drama rollespil – gerne med en del liveelementer inkluderet – men med vægten lagt på improvisation fra spillerne.

Centralt i scenariet står kæresteparret Pia og Jakob, som har boet sammen i et års tid. Jakob har besluttet sig for at fri til Pia, men da han ligger nede på knæ, siger hun nej. Hun siger til Jakob, at hun synes, at de skal holde en pause i forholdet. Jakob bliver enormt overrasket, for Pia har altid været håbløst forelsket i ham. Det er første gang, at

hun viser tegn på at tage et selvstændigt skridt i forhold til ham.

Jakob er taget over til sin gode ven Søren, og Pia er taget hen til Katrine, som er hendes bedste veninde. Søren bor sammen med den temmelig flippede Jonathan, og Katrine bor sammen med Caroline, som tidligere har været på tværs i Jakob og Pias forhold. Og her starter scenariet så med at pigerne og drengene er samlet hver for sig og kan sidde og diskutere, hvor fælt livet er, og hvor meget det andet køn ikke forstår.

Hvad der herfra sker, er meget svært at forudse. Scenariet har ikke et fremadskridende plot, hvor jeg scene for scene forklarer, hvad der nu skal ske. Dette scenarie består af en række konflikter, værktøjer og lokationer, som du i samarbejde med spillerne kan bruge til at skabe en forhåbentlig god og morsom historie om kærlighedens kvaler i et moderne samfund. Hvordan, det hele ender, er spændende: Finder Jakob og Pia sammen igen? Finder de nye kærester? Hvad med venskaberne? Og finder de alle omsider lykken? Det er svært at forudsige, men det er også det, der gør rollespil sjovt og interessant.

Som du nok allerede kan se, er dette et scenarie, der kræver meget af dig og dine spillere. Det er jer, der skal skabe historien, de interessante konflikter, morsomme replikker og flotte sangscener. Jeg leverer kun rammerne. I skal fylde dem ud. Improvisation og timing er altafgørende i dette scenarie. Det er der, din fornemste opgave ligger: at skabe mulighederne for at spillerne kan få en god oplevelse.

UNGDOMMENS TRILOGI

You better go now er tredje del i en trilogi, der handler om spilpersonernes udvikling fra teenagere til voksne. Det er ikke nogen forudsætning at have spillet de tidligere. De forskellige scenarier i trilogien er meget forskellige, men har samtidig en del tematiske ting til fælles.

Sandhed eller konsekvens er et horror-scenarie og er en form for hyldest/kommentar til diverse teenagegyserer. Spilpersonerne er omkring 17 år og går i gymnasiet. Centrum for scenariet er de mange interne intriger og et spil ”sandhed eller konsekvens”, der udvikler sig i en uhyggelig retning, som ingen har forestillet sig fra starten af.

Jannes dagbog er et meget poetisk drama sat omkring studentertiden. En af veninderne, Janne, dør i en trafikulykke. Scenariet handler i høj grad om erkendelsen af at blive voksen og nødvendigheden af at leve og indsnuse nuets poesi. *Jannes dagbog* er klart det mest alvorlige og seriøse scenarie i serien.

SPILPERSONERNE

Hovedpersonerne i dette scenarie er seks venner, som efterhånden har holdt sammen i mange år (med undtagelse af Jonathan, som først er kommet til for nylig). De bor alle i København, hvor de studerer og lever et rart, trygt liv uden de helt store problemer. Flere af dem føler, at de er sunket ned i en til tider lidt for kedelig, forudsigelig og intellektuel dagligdag uden de store udfordringer og spontanitet.

De søger alle lykken, men har ikke rigtig formået at finde den. Under overfladen lurer frygten for, at det snart er for sent at gøre noget ved sit liv; at de er blevet så vokse og etablerede, at det kan være svært at bryde de daglige rutiner og bånd, der sikrer stabiliteten. Men det er nu, at der skal handles, hvis der skal laves om på tingene – eller det er nu, at de skal indse, at lykken måske lurer lige om hjørnet i deres egen gade; at de grundlæggende er lykkelige, men bare ikke ved det.

PIA |

Pia er en pige, der grundlæggende er meget nede på jorden. Hun forlanger ikke det store af livet. Hun søger inderligt lykken i det simple og trygge. Denne tryghed har hun altid fundet hos Jakob, som hun har været kæreste med i flere omgange siden hun var 15. Han har altid været den eneste ene for hende, og hver gang muligheden har været der, har hun kastet sig direkte i hans arme – til tider uden helt at forstå, om Jakob følte det samme for hende. Og hun er blevet såret mange gange af ham. Nu er hun begyndt at indse, at der måske er andet end Jakob i livet - eller er der? Hun kan ikke helt afgøre det, men hun er begyndt at føle en længsel mod noget nyt. Det skræmmer hende lidt, for det er en helt ny følelse for hende. Hun er blevet bange for, om hendes forhold til Jakob kan holde, og i et pludseligt indfald ser hun klart og

indser, at alt med Jakob ikke er så rosenrødt, som hun altid har ville se det. Da Jakob frier til hende, er det nu eller aldrig, og her træffer hun en hurtig beslutning – en beslutning, som hun måske ikke helt forstår konsekvensen af.

Pias konflikt ligger primært i, om hun virkelig har tænkt tingene igennem, og virkelig ønsker det brud, hun er på vej ud i. Samtidig er hun også blevet lidt interesseret i den mystiske Jonathan, som kan vise sig at blive det eventyr, som hun er begyndt at savne. Men er det holdbart for hende?

JAKOB |

På mange måder er Jakob den modsatte karakter af Pia. Han har aldrig været god til at vise sine følelser og har altid taget Pia og hendes evindelige omsorg for givet. Jakob er person, der har et enormt undertrykt behov for nærhed, hvilket han dog

aldrig har villet indse. Han er bange for de store følelser, og hver gang noget begynder at komme tæt på ham, kan han ikke længere overskue det – derved trækker han sig væk og sårer derved sig selv og andre endnu mere, end han egentlig vil. Men nu er han endelig ved at finde sig selv følelsesmæssigt, og har for første gang i sit liv virkelig taget stilling til sit forhold til Pia. Han er begyndt at indse, at han skal bruge et stabilt holdepunkt i tilværelsen, og derfor har han friet til Pia. Desværre for ham, er Pia også i gang med en udviklingsproces, og det ender som sagt med, at hun vil holde en pause. Hvordan Jakob reagerer på dette er selvfølgelig meget op til spilleren, men en oplagt mulighed vil være, at han søger tilflugt i de følelsesblokader, som han ofte har anvendt som et forsvar for sig selv. Måske vælger han også at søge trøst i andre kvinders selskab, for derved at tage en form for hævn over Pia – Caroline kunne være yderst oplagt her, idet han ofte tidligere har været sammen med hende.

Jakobs hovedkonflikt ligger meget i, om han tør give sine følelser frit spil igen. Det gik jo galt, da han endelig tog et skridt og friede til

Pia - så det gør det sikkert igen. Hvad det egentlig er, han vil med sig selv og kærligheden, er et vigtigt spørgsmål.

SØREN |

Søren er Jakobs bedste ven. Han er en ret velafbalanceret fyr, der dog har brugt store dele af sit liv på at opnå denne balance. Han har høstet en del dyre erfaringer, som han helst ikke vil prøve igen. Han har tidligere været kæreste med Katrine et par år, men han slog op med hende, da hun begyndte at trække ham tilbage i et liv, som han ikke ønskede at ryge tilbage i – der havde han været en gang, og det var nok.

Nu er Søren liv ved at udvikle sig til et utroligt middelmådigt og kedeligt liv, hvor han efterhånden har styr på alt. Søren er af natur eventyrlysten, og derfor er han begyndt at savne, at der skal ske noget nyt i hans liv – men han tør ikke rigtig prøve noget vildt af frygt for, at han skal falde tilbage i gamle, farlige rammer igen. Han har for nylig være

sammen med Katrine og er måske ved at falde for hende igen. Men han ved også godt, at det er farligt – også selvom han keder sig lidt.

Det kommer som et chok for Søren, at Pia og Jakob har slået op, men på et eller andet plan ser han det som en mulighed for, at han og Jakob kan kaste sig ud i et eller andet spændende eventyr, som de ikke helt kan overskue. Især fordi han og Jakob først er ved at finde hinanden igen som venner, efter de i en del år har været gledet fra hinanden. Måske ligger dette eventyr lige om hjørnet, men hvem ved?

Sørens konflikt ligger altså i, at han skal afgøre, om han tør kaste sig ud i nye ting i sit liv. Og hvis han gør, hvad skal det så være? Hvilke ofre er parate til at give – både overfor sig selv, men også overfor vennerne?

JONATHAN |

Jonathan er Søren's roommate. Han studerer sammen med Katrine, der skaffede ham ind hos Søren, der manglede

en at bo sammen med. Jonathan er en ret flippet fyr, som har alle de rigtige idéer og holdninger til alting.

Han kan nemt blive et af omdrejningspunkterne i scenariet, for pigerne er alle mere eller mindre interesserede i ham. Han har ved scenariets start et bolle-venneforhold til Caroline, men det er ikke noget, nogen af dem rigtig lægger noget i. Det mener de i hvert fald officielt, for måske er der mere på spil end som så.

Følelsesmæssigt ved Jonathan ikke rigtig, hvor han står, for han synes egentlig, at alle pigerne er interessante, men han mangler at være virkelig forelsket i nogen af dem. Han er en eftertragtet fyr, som normalt får det han gerne vil have. Så træffer han et valg, kan det blive skæbnesvangert for hans venskab med de andre – både med pigerne og drengene. Nogle vil blive sårede, ligegyldig hvad han gør.

Jonathans konflikt består i, at han skal afgøre, om han tør kaste sig ud i kærligheden – især når han måske ikke føler det samme, som hans ”offer” – og har han moralen til det? Og hvis han gør det, hvilke konsekvenser får det

så? Især fordi han ikke kender de andre vanvittigt godt.

KATRINE |

Katrine var tidligere en meget stille og sød pige, der brugte meget af sin tid på at drømme sig væk til fjerne verdener. Efter hun er flyttet til København, har hun fundet en verden, der er langt mere interessant end den kedelige provins, hun kommer fra. Her er der alskens muligheder, som hun benytter sig af, og hun har udviklet sig til at blive en pige, der ikke er bange for at prøve grænser af i de mange muligheder i storbyen. Inderst inde og hun dog stadig en stille og fornuftig drømmer, der nu prøver at leve drømmene ud, hvilket ikke altid er lige vellykket – tingene er ikke altid helt, som hendes romantiske sjæl tror, de er.

Hun studerer sammen med Jonathan, som hun har skaffet en værelse hos Søren. Hun er blevet rigtig gode venner med ham. Samtidig er hun også blevet utroligt forelsket i hans

mystiske væsen, som passer godt til hendes billede af en drømmefyr. Desværre har hun endnu ikke haft modet til at konfrontere ham med sin kærlighed. Samtidig gør det ikke hele sagen lettere, at Jonathan har et forhold til Katrines roommate Caroline. Katrine er begyndt at føle en frygtelig jalousi, som bryder totalt med hendes ellers tolerante væsen – også selvom hun godt ved, at Jonathan og Caroline ikke er ”rigtige” kærestes.

Katrines konflikt er centreret omkring at få styr på sine prioriteter, så hun kan overskue, hvilken retning hendes liv er ved at bevæge sig i. Derudover ligger der hendes forelskelse i Jonathan, som hun også skal have styr – tør hun erklære ham sin kærlighed, og hvilken konsekvens vil det få for hendes venskab med ham; for ikke at tale om venskabet med Caroline og Pia? Og hvad er det for noget med, at hun været sammen med Søren for nylig. Er det i virkeligheden ham, hun elsker? Er hendes forelskelse i virkeligheden bare en illusion; et luftkastel?

CAROLINE |

Caroline er sammen Jonathan scenariets wildcard, idet det kan være svært at forudse, hvordan hun vil påvirke historien. Hun bor sammen med Katrine og er samtidig enormt gode venner med især Søren. Caroline er en pige, der ikke har mange moralske skrubler, og hun elsker at være sammen med fyre uden at tænke for meget over konsekvenserne. Hun har et seksuelt forhold til Jonathan, hvilket hun ikke regner med betyder noget for ham. Hun er faktisk lidt forelsket i ham, men vil ikke rigtig indrømme det overfor sig selv – hun er vant til at lege med fyrenes følelser, så hun kan ikke rigtig forholde sig til, at Jonathan måske er også sådan overfor hende.

Hun har flere gange tidligere været sammen med Jakob, som hun ved, at hun kan forføre med et enkelt blik. De har aldrig været forelskede i hinanden, men det betyder ikke så meget for Caroline – derfor kan man jo godt være sammen. Når hun hører, at Pia og Jakob holder pause, er der stor mulighed for, at hun vil kaste sig over Jakob for at se, hvad der sker. Hun mener sikkert, at han har brug for noget nyt og spændende – især fordi Caroline ikke kan fordrage Pia.

For Caroline gælder det om, at gøre sig klart, hvad det er for nogle spil, hun kører med de andre. Hvad er det, hun vil med dem, og kan hun gennemskue de langtrækkende konsekvenser? Måske er det på tide, at hun finder den store kærlighed – men hvordan skal hun dog indse det? Hvordan skal hun bryde fri af sit image? - og hvem er det egentlig, at hun er forelsket i?

GENRE OG STEMNING

Vi befinder os i København. Danmarks riges hovedstad, hvor de stolte bygninger knejser og kirketårnene ringer solen op. Store palæer og små hyggelige gader. Byen set fra sin smukkeste vinkel. Med store parker, caféer og ænderne, der snadrer i søernes blanke vand.

You better go now er en romantisk komedie med alt, hvad denne genre indebærer. Og som genrens navn antyder, så er det vigtigt med en blanding af humor og romantik.

Scenariet handler om følelser; jagten på den eneste ene og forhold, der går i stykker – og stemningen må gerne være derefter. Jeg vil elske, hvis spillerne ruller deres romantiske sjæle ud, bruger den til at fortælle en smuk, sørgelig, morsom og vedkommende historie om karakterernes skæbne. Og endnu mere vil jeg elske, hvis spillerne kan skabe situationer, hvor hele følelesspektret er repræsenteret – præcis som det er i gode romantiske komedier på film.

Det komiske i dette scenarie opstår, når spilpersonerne forhåbentlig fyrer sjove replikker af, eller når en situationen pludselig udvikler sig i en uventet retning, fordi en spiller kommer med genialt indfald, eller den ene misforståelse står i kø efter den anden. Som du kan se, er det spillerne, der skal skabe de sjove indfald. Du kan ikke regne med, at finde de sjove situationer i denne scenarietekst. Lad i stedet spillerne være kreative, og brug så din viden og timing som spilleleder til at give situationerne det sidste skub: F.eks. at Pia tilfældigvis kommer brasende ind i sin og Jakobs lejlighed, samtidig med Caroline er ved at tage tøj på... Men husk, det er vigtigt i denne genre at man griner af situationerne og karakterernes handlinger – også selvom karaktererne ganske sikkert ikke synes, at der er noget at grine af.

Selvom scenariet gerne skal udvikle sig til en række morsomme situationer, er der også en alvorsside bag. Det er vigtigt, at scenariet ikke

ender som slapstick, hvor de mere alvorlige undertoner helt forsvinder i platte gimmicks. For kernen i dette scenarie er beskrivelsen af spilpersonerne og de problemer, de har i forhold til kærligheden og livet. Hvis denne alvor kommer frem, og spillerne samtidig kan skabe en række mindeværdige scener, er jeg sikker på, at de vil få en rigtig god oplevelse. Og kan de relatere det hele til deres eget liv, er det rigtig godt.

Stemningen er selvfølgelig vigtig. Som udgangspunkt er historien et intenst drama sat i en smuk og romantisk bykulisse, hvor scenerne veksler mellem det og nære i lejlighederne og det mere storladne i byens parker og store rum. Du er ikke helt på vildspor, hvis du på en eller anden måde kan få skabt en stemning, hvor både dramaets intensitet og musicalens overdådighed er fremtrædende.

INSPIRATIONSKILDER

Hvis du har tid og mulighed kunne det være en god idé at sætte sig ned og se et par film, som jeg mener beskriver genren i dette scenarie:

Everyone Says I love you – Woody Allens musical om kærlighedens kvaler. Den utrolig morsom og smukt fotograferet. Det er herfra, at det meste af musikken til dette scenarie er hentet.

Manhattan – Endnu en Woody Allen film, der er kendt som en af hans bedste. Filmen er i sort-hvid med fantastiske billeder af Manhattan. Se den, og du ved, hvordan København tager sig ud i dette scenarie. Samtidig er det et fremragende eksempel på kombinationen af intenst drama og et storslået romantisk sceneri.

Italiensk for begyndere – Lone Scherfig tragikomiske dogmefilm om livet i Avedøre. Mange sjove oneliners og med en dybt alvorlig historie under overfladen. Hvis du kan få noget af den samme intensitet og alvor med i scenariet, vil det være perfekt. Samtidig er de mange handlingstråde, der krydser hinanden, et godt eksempel på, hvordan jeg forventer, at dette scenarie kommer til at fungere.

High Fidelity – Steven Frears filmatisering af Nick Hornbys roman om Rob, som ejer en vinylpladebutik og netop er blevet forladt af sin kæreste Laura (spillet af dejlige danske Iben Hjejle). Se den især for den selvudlevering og ynkelighed som John Cusack giver i sin rolle som Rob. Samtidig er det en dejlig romanisk komedie, der ikke er kvalm, men derimod meget charmerende, jordnær og realistisk.

EN MUSICAL

Har du nogensinde tænkt på, hvordan det ville være, hvis livet var en musical? Hvad der vil ske, hvis du kunne bryde ud i sang, når situationen fordrede det? Og tænk, hvis alle omkring dig automatisk blev en del af sangen og dannede et kor med et perfekt koreografi?

I dette scenarie har spilpersonerne muligheden for at bryde spontant ud i sang. Og det er der i scenariets univers ikke noget underligt ved. Det er ingen på gaden, der kigger underligt, hvis trafikken pludselig standser, fordi et kærestepar synger om, hvor meget de elsker hinanden. Musikken og dansen er det mest naturlige i verden og fungerer på lige fod med alt mulig andet. Men når musikken spiller er naturlovene delvist ophævet, således at selv de mest uatletiske kan slå flikflak, og man kan så let som ingenting springe op på taget af et hus, hvis det bedre udtrykker ens følelser.

Rent spilteknisk fungerer musicalelementerne ved, at en spiller kan sige, at han bryder ud i sang. Han siger til dig, hvilken sang på den vedlagte cd, han vil synge, og så sætter du den på. Spillerne agerer nu ud fra det, der bliver sunget om i sangen, og de er selvfølgelig yderst velkomne til at synge med og skabe en passende koreografi. Men husk, at de handlinger, som spilpersonerne foretager i et musicalnummer har lige så meget vægt, som en handling har alle mulige andre steder i

scenariet. Og også husk, at i musicals sker de vigtigste ting oftest i sangene.

Ud over at musicalelementerne kan have en direkte underholdende effekt på spillet, er de også effektive til at udvikle og underbygge stemningen i scenariet. Det er min erfaring, at musikken på den vedlagte cd tematisk rammer scenariet godt og kan kommentere handlingen mellem spilpersonerne. Ét er, at en person måske går ned af gaden, mens regnen siler ned, og drømmer om den eneste ene, som vedkommende netop er blevet uvenner med. Noget andet er, hvis personen samtidig synger en længselsfuld og drømmende sang om storbyen og den mystiske kvinde, der lever et sted mellem tårnene. Pludselig er det hele mere nærværende, og det er som om, at tårerne, regndråberne og storbyens melankoli kommer ind i spillokalet og bliver en del af det magiske spil og den fortælling, som skabes i nuet.

Brug musikken som du og spillerne vil, og husk endnu engang på, at musicalelementerne er med til at

underbygge og udvikle stemningen. Det er jeres værktøj til at drive historien fremad, spidse konflikter til og generelt bare til at skabe underholdning.

OM DEN KONSKRETE MUSIK |

Musikken til dette scenarie er taget fra flere forskellige steder. Det er ganske bevidst, at jeg ikke har anvendt meget kendte numre, da jeg gerne vil lade musikken virke specifikt til dette scenarie. Jeg ønsker ikke at skabe en ny "Moulin Rouge", hvor den kendte musik bruges til at fortælle en postmoderne historie. Men føler du for det, er du selvfølgelig velkommen til at bruge helt andre numre, som spillerne kan vælge imellem.

Grundlæggende er musikken på cd'en delt op i to afdelinger. De første elleve numre er meget klassiske og musicalagtige i deres lyd og stemning. Her er kærligheden kompliceret, romantisk og storladet. Den eneste ene er svaret på alle

MUSIKKEN - HVOR ER DEN FRA?

Scenariets titelnummer er en gammel Billie Holliday-sang, som i denne udgave er sunget af Søs Fenger på hendes cd *On Holliday*.

De næste mange musicalnumre er alle gamle traditionals, der er indspillet til Woody Allen-musicalen *Everyone Says I Love You*. De er sunget af de forskellige skuespillere i filmen, som inkluderer Woody Allen, Julia Roberts, Allan Alda og Edward Norton.

De sidste fire numre er af det danske poetiske rockband Love Shop og er taget fra nogle af deres albums. *Fuck min Højdeskræk* og *Skudt ned* er fra *Billeder af verden*, *Drømmenes København* er fra *DK* og *Mascara* er fra *Anti*.

spørgsmålene, og kærligheden mellem to mennesker er det ultimative mål for de involverede. Disse sange passer godt til den første del af scenariet, hvor konflikten roligt bliver bygget op, og diverse forviklinger mellem spillersonerne langsomt bliver bygget op.

De sidste fire numre på cd'en er anderledes længselsfulde og melankolske, er sunget på dansk, og har en mere poetisk stemning. Her er kærligheden mere tvetydig; ubestemmelig længsel og tvetydighed præger indholdet og tonen i numrene. Disse finder jeg personligt anvendelige hen imod klimakset, hvor konflikterne når deres højdepunkt, og spillersonernes indre tvivl sikkert bliver mere og mere udtalt.

Jeg anbefaler meget, at du giver spillerne mulighed for at lytte cd'en igennem inden spilstart. Dette tager godt nok en del tid, men det er en god investering, som samtidig er med til at varme spillerne op til at skulle spille scenariet. Ved at sætte jer sammen og lytte til musikken og læse teksterne skærper du koncentrationen, og I har allerede noget sammen, inden I reelt går i gang med at spille.

OM AT KØRE SCENARIET

Som du kan fornemme er dette et meget løst scenarie. Der er ikke noget stort, sammenhængende plot til at holde sammen på handlingen og spillersonerne. Derfor kan det måske ved første øjekast synes svært at få det hele til at fungere, men bare rolig; det skal nok gå. Og i dette afsnit giver jeg en række overordnede råd til, hvordan du kan gribe scenariet an.

Som udgangspunkt er *You better go now* et intrigescenarie. Spillersonerne og deres interne konflikter er i højsædet, og der er ikke nogen ydre ”fjende”, der skubber historien fremad. Pia og Jakobs forhold er scenariets hovedkonflikt og udgangspunkt, men det er vigtigt at huske, at ingen af spillersonerne er vigtigere end andre. De mange små historier, som spillerne får skabt igennem scenariet, kan du se som kommentarer til kærligheden på godt og ondt.

Du kan betragte dette scenarie som en ensemblefortælling, hvor de forskellige spillersoners interne handlingstråde krydser hinanden og tilsammen danner den overordnede historie, som scenariet fortæller. Idet at mange af scenerne foregår, uden at

alle spillere er tilstede, kan det være en god idé at have flere scener kørende samtidig i forskellige dele af lokalet.

Men idet at scenariet er så løst bygget op, som det er, er det vigtigt, at scenerne ikke mister deres intensitet og løber af sporet. Derfor kan det være en god idé at klippe, når det vigtigste i en scene er udspillet – du kan eventuelt bede spillerne fortælle, hvad der videre sker. F.eks. kan det være at to af de kvindelige spillere er taget på café, hvor de er faldet i snak med en fyr. Når det sjove i scene er ved at dø hen, kan du vælge at klippe og spørge spillerne, hvad der sker herefter. Og nu kan du så lave en ny scene, der på en eller anden måde tilspidser en situation eller konflikt.

For at skabe komik og udgangspunktet for sjove scener kan det være en idé at lade spillerne vide mere, end deres karakterer ved. Derved kan de udnytte dette til at bryde ind i en scene på det rette sted eller hjælpe til at skabe en interessant situation.

TO SPILTEKNISKE MULIGHEDER |

Grundlæggende kan du vælge at køre scenariet på to måder, som hver lægger vægt på forskellige dele af scenariet.

Du kan fokusere meget på komikken og humoren ved at lade spillerne vide mere, end deres karakterer og ved at lade alle spillere overvære alle scener. Her kan du køre historien stramt og klippe mellem scener og situationer for at styrke den dramatiske effekt. Her er den samlede historie i fokus, og det underholdende og umiddelbare er det centrale i komedien.

Hvis du i stedet vil fokusere mere på stemningen og indlevelsen, kan du køre scenariet mere styret af spillerne. De får lov til at bestemme over spillet, og de får tid til virkelig at leve sig ind i karaktererne og deres indre konflikter. Her er der ikke så meget plads til humor, men den melankolske storbystemning er i stedet i højsædet, og byens romantiske kulisse kan virke som kontrast til

det drama, der udspiller sig mellem personerne hen over weekenden. Her handler det om de små samtaler mellem personerne, deres drømme og deres forsøg på at opnå deres mål.

Personligt har jeg meget god erfaring med at køre scenariet som intenst drama, hvor musicalelementerne er stemningsskabere, som kommenterer handlingen og personernes følelser. Det kræver, at man har et stort overblik som spilleleder og er åben for at lade spillerne tage kontrollen og spille ud af de tangenter, som de føler for. Men hvordan, du vælger at køre scenariet, er selvfølgelig meget en smagssag, og det afhænger af både dig og dine spilleres smag og temperament.

START PÅ SCENARIET

Det vil være en god idé at lægge ud med at fortælle spillerne noget om scenariet, dets temaer og den særlige musicalkonstruktion. Før de læser deres personer, anbefaler jeg, at I bruger god tid på at lytte musikken igennem, samtidig med at I læser teksterne. Uddel herefter spilpersonerne. Når de er læst, og diverse spørgsmål er besvaret, er I klar til at gå i gang med det, som det hele jo handler om; at rollespille.

INTRO |

Når spillerne har læst deres karakterer, og de er blevet sat ind i den specielle måde, som scenariet køres på, foreslår jeg, at du udleverer den lille dramatekst, som du finder under bilag. Denne tekst beskriver scenen, hvor Pia slår op med Jakob. Lad de to spille scenen – eventuelt foran de andre. Derved bliver scenariets stemning,

hovedkonflikt og tema slået fast, og spillerne skulle gerne være klar til at spille deres roller.

Eventuelt kan du allerede her kaste spillerne ud i en musicalscene. Hermed slår du spillestilen fast, og spillerne har et bedre indtryk af, hvordan det fungerer i praksis. En oplagt sang til denne intro vil være *You better go now*.

FØRSTE SCENE |

Efter den lille optakt er spillet klar til at tage sin begyndelse. Jakob er blevet vraget af Pia og ved nu ikke rigtig, hvad han skal stille op med sig selv. Efter at have siddet lidt griber han telefonen og ringer til sin bedste ven Søren. Han fortæller Søren, hvad der er sket, og snart er han på vej derover. Samtidig er Pia taget over til sin bedste veninde Katrine, der dog ikke aner, hvad der er sket, da Pia pludselig står i døren.

Det er torsdag aften, og ingen af spilpersonerne havde få timer forinden regnet med, at aftenen ville tage den drejning, som den gør. Jonathan og Søren sidder og hyggesnakker, da Jakob ringer. Og det samme gælder for Caroline og Katrine, der lige har lavet te og har sat sig til at se en film, da Pia ringer på døren.

Sådan tager scenariet sin start. Drengene er samlet i Søren og Jonathans lejlighed, og pigerne i Katrines og Carolines. Herfra er der så dømt trøst, hævn, ligegyldighed og store følelser. Måske sødsuppefilm og jordbæris. Men sikkert også øl, smøger og senere en tur i byen på stripbar eller en trendy café. Mulighederne er mange, og lad endelig spillernes bruge deres fordomme om piger og drenge.

Og hvad der sker herfra er ganske uforudsigeligt... For det er jo torsdag aften, og foran ligger en weekend, der kan vende op og ned på mange ting for vores kære hovedpersoner.

VÆRKTØJSKASSEN

Nu er spillet sat i gang, og det kan være meget svært at forudse det efterfølgende forløb. Som nævnt tidligere har scenariet ingen fastlagt struktur, men beror på dine og spillernes evner til at rollespille og skabe en fælles historie.

Følgende afsnit er en kasse til dig med ”værktøjer”, som du kan anvende i løbet af spillet. Brug de ting, du finder anvendelige, og tilføj selv scener, lokationer og personer, der kan give spillet krydderi. Og slut det så, når historien har nået sin forløsning og spillerne ser ud til at have fået skabt en god og vedkommende historie.

LOKATIONER |

København er en levende by med masser af mennesker, steder og begivenheder. Byen er rammen om fortællingen, så brug dens stemning og atmosfære som en aktiv del af spillet. Lad spilpersonerne udfolde sig i byen, og lad dem opleve livet på godt og ondt.

Stemningen i bybilledet er selvfølgelig et billede på spilpersonernes stemninger og oplevelser. Er de glade, skinner solen og parkerne tager sig ud fra deres smukkeste sider. Er de desperate og på grådens rand, siler regnen ned over gaderne. Nætterne er lange, fyldt med musik,

dunkende rytmer og lyskegler fra bilerne, der bliver trukket ud i poetiske linier, der skaber hele den fortættede og melankolske stemning af den evigt levende metropol.

Brug gerne kontraster. Ude overfor inde: Udendørs er byen storladent, smuk og romantisk, mens lejlighederne er små, fortættede og danner rammerne om de intense og dramatiske scener. Nat overfor dag: Dagen er lyse, smukke efterårsbilleder af løvfald og cyklende byboere; nätterne er mørke, intense og med plads til forførelse, glemsel og kortvarig romantik, der munder ud i håbløse tømmermænd dagen derpå.

Brug dit eget billede og din egen opfattelse af storbyens liv. Brug de steder, du kender; de stemninger og følelser, du ved, rører sig under overfladen.

JAKOB OG PIAS LEJLIGHED

Jakob og Pia har en lille toværelses lejlighed på Østerbro i et kvarter befolket af studerende og pensionister. Der er ikke langt til Parken og Fælleden, og fra et af

vinduerne er der udsigt ud over en af Københavns store boulevarder. Der er højt til loftet i den pæne og velrenoverede lejlighed, der har et smukt stukloft og et nyt køkken.

Lejligheden kan blive omdrejningspunkt for en del konflikt idet, at bruddet mellem Jakob og Pia selvfølgelig giver problemer i, hvem der har ret til at opholde sig her. De har lejet lejligheden gennem en privat udlejer, og begges navne står på lejekontrakten – så den ene har ikke mere ret til den end den anden.

CAROLINE OG KATRINES LEJLIGHED

Caroline og Katrine deler en lille skodlejlighed på det indre Nørrebro med udsigt over Nørrebrogade og få minutters gang til Assistenskirkegården og runddelen. Lejligheden er ganske hyggelig, meget intens, men præget af dårlig udluftning og gamle skabe.

De to piger har et værelse hver, men ellers foregår meget af den sociale kontakt i det lille køkken, hvorfra man kan se ned på det myldrende og etniske liv nede på

Nørrebrogade. Her dufter ofte af kaffe og økologiske fødevarer, og de to gør begge en dyd ud af at have et hyggeligt hjem med masser af personligt touch i form af kunstplakater og mystiske genstande.

Det er Katrines forældre, der ejer lejligheden, men de blander sig ikke, hvordan de to piger lever eller indretter den.

SØREN OG JONATHANS LEJLIGHED

Søren har af kringlede veje fået fat i en gammel treværelses lejlighed på Frederiksberg, som han nu deler sammen med Jonathan. Lejligheden er stor, billig og ikke videre god stand, men passer godt til dens to beboere, som har et værelse hver og deler en fælles stue. Stuen er det naturlige samlingssted for både Jakob og Jonathan, men i høj grad også for hele vennegruppen, der allerede har holdt flere rigtigt gode fester i de tre sofaer, som stuen er indrettet med.

Lejligheden er generelt præget af de to beboeres lettere bohème-agtige livsstil, og

mange planter blander sig med støvet og de mange gamle aviser og reklamer, der hober sig op i hjørnerne. Flere Cannabis-planter vokser i vindueskarmene, og det er nok ikke helt umuligt at finde et gram eller to gemt forskellige steder – og det er gående fra let pot over almindelig hash til rød Libanon.

DISKOTEKER

Vil spilpersonerne ud i byen for at få et øjebliks-oplevelse, føle natten og danse til de sene timer, er der utallige af diskoteker i København. Kvaliteten og prisen svinger selvfølgelig meget, og det samme kan siges af typerne, der går fra de værste popsteder med høje eurobeatrytmer med blonde tøser over smarte RNB-klubber med lækre chokoladebrune indvandrer typer til goth-steder med hvidmalede dødstyper med smag for Marylon Manson og vampyrytologi.

Karakteristisk for de fleste af stederne er, at det i høj grad handler om overflade – man skal se godt, danse godt og gerne lægge mange penge i baren for at vise status. Diskotek-

sstemningen starter allerede i de lange køer udenfor, hvor højtråbende københavnske unge venter på at blive ledt ind i Sodoma indenfor. Der er oftest god stemning i køerne, men der skal ikke mange forkerte ord til, før der bliver uddelt øretæver eller dørmændene sorterer en gæst fra på dårlige undskyldninger: Du er enten for grim til at komme ind eller også må skjorten ikke sidde uden på bukserne.

Er man ude for at have det sjovt uden at tænke eller snakke er diskotekerne et oplagt valg, og vil man have en gang hurtig sex uden konsekvenser er det også let at få en villig partner med hjem, hvis man blot kæmper indædt nok.

CAFÉER

Der er masser af caféer i storbyen og i de mange hyggelige miljøer er der rig mulighed for at nyde en kop eksklusiv kaffe eller en fancy drink, mens snakken kan gå lystigt med dæmpet popmusik eller jazz i baggrunden. Caféerne er oplagte

steder at starte en bytur, inden det for alvor går løs i nattelivet senere.

De fleste bartendere er søde og imødekommende og er gode til flirte med kunderne – de bliver jo betalt for det, og de tager gladelig imod invitationer om at mødes i byen senere...om de så møder op er en helt anden sag, og det kommer selvfølgelig meget an på, hvem der spørger.

PARKER OG PLADSER

Storbyen rummer masser af små åndehuller i form af parker, torve og små pladser. Her er der masser af stemning og man kan et øjeblik stoppe op og se det hektiske storbyliv fare forbi fra en bænk, et tæppe eller en fortovscafé.

De bedste parker får byens larm til at forsvinde, og pludselig er det som om, at man er et eventyrligt sted, hvor byen er langt væk og udsigten udgøres af smukke træer og gamle palæer og museer. Er vejret godt, er parkerne fyldt op med joggende, legende børn,

pensionister og studerende, der prøver at læse inden eksaminerne pludselig rammer senere.

SØERNE

En perle i den københavnske stemning er søerne, som udgøres af de gamle voldgrave. De rammer centrum inde og danner grænsen til brokvarterne, hvor mange mennesker bor. Langs søerne løber store boulevarder og nogle af byens mest eksklusive lejligheder har udsigt ud over dem. Vil man opleve et næsten new-york-agtigt syn, skal man sætte sig på en bænk, der hvor Nørrebrogade krydser søerne og bare lade sig suge med af palæernes skyline på den modsatte bred. Her er både ro og liv på samme tid, og der går ikke længe, før poesien og romantikken vælder frem i én.

CHRISTIANIA

Den gamle fristad på det gamle kasserneområde på Christianshavn er et ganske unikt sted. Så snart man træder ind igennem portene, er det virkelig som at træde ind i en anden verden. Stemningen er underligt afslappet, og overalt løber børn, hunde og rolige mennesker rundt i en fredfyldt harmoni, der kun brydes, når politiet laver en af deres utallige razziaer mod hashhandelen i pusherstreet, hvor alskens hamp-produkter ligger frit fremme til salg for interesserede købere.

Christiania danner også rammen om en god del af det københavnske musikmiljø, hvor hele to spillesteder giver masser af tilbud til det rockglade publikum. Den grå hal er stor og har plads til mange tilskuere, mens Loppen er et lille intimt sted, hvor stemning og nærvær er i højsædet.

BIPERSONER |

Storbyen rummer et virvar af eksistenser, der kan krydse vores hovedpersoners veje. Der er studenter, kunstnere, forretningsfolk, yuppies, pensionister, arbejdsmænd og hip-hop'ere. Der er poptøser, smarte indiefolk, rockstjerner og ingeniører – alle med deres dagsorden og med noget på hjerte. De har hver deres historie, og de deler den sikkert gladelig, hvis nogen gider at lytte.

Følgende personer er blot et mikroskopisk udpluk af byens skæbner, som kan du bruge til at skabe stemning og til at påvirke spillet med. Ingen af bipersonerne er i øvrigt beskrevet i dybden på spilpersonarkene. Introducerer du en af dem, kan det derfor være en god idé at fortælle spillerne, hvad deres forhold til vedkommende er – hvis de da har et.

BJØRG, JONATHANS LILLESØSTER

Jonathan har en lillesøster på nitten, som hedder Bjørg. Hun går i 3G, og hun elsker at besøge sin storebror. Især fordi hun så kan hænge ud i hans lejlighed, drikke sprut og ryge fede uden at forældrene kommer med bebrejdende blikke og kommentarer. Hun er ret lækker, men frygteligt påtaget og flippet på en lidt teenageagtig måde. På sin vis er hun Jonathan i en kvindelig udgave, fem år yngre. Samtidig er hun ret brovten, har et løssluppet forhold til sin seksualitet og opfører sig til tider ret ”ulækkert” – f.eks. bøvser og prutter hun meget, og hun spiser tun direkte fra dåsen. Men samtidig gør hun det hele på en ret charmerende måde.

Bjørg kan blive et interessant kort i forhold til at skabe ravage hos Jakob, der garanteret godt kan blive lokket til at være sammen med hende – hun vil i hvert fald gerne. Desuden synes Søren, at hun er rigtig lækker, så måske prøver han på et eller andet.

Bjørg kender, ligesom sin storebror, en masse folk rundt om i København, så hun kan være god at have ved hånden, hvis man vil introduceres for nye ansigter.

CECILIE, JONATHANS EKSKERESTE

Cecilie er Jonathans ekskereste, som han har boet sammen med i et års tid. Selvom det snart er et halvt år siden, de slog op, er hun stadig vild med ham. Han kan ikke helt forstå, at det er forbi, for hun ringer ret tit og prøver at overtale ham til, at de skal lave noget sammen.

Cecilie er egentlig en meget sød pige, mens hendes naivitet skriger til himlen, og der hersker vist ikke megen tvivl om, at det var hende, scorede Jonathan i sin tid, og så brugte alle sine kræfter på at holde fast på ham – han var jo nærmest et ikon for hende.

Du kan eventuelt bruge Cecilie til at skabe endnu mere splid mellem pigerne i deres forsøg på at vinde Jonathans gunst.

POPSMART SCOREKARL

Mens pigerne er i byen kommer der en popsmart scorekarl hen og lægger an på en af dem. Det er sikkert Pia, det går ud over. Fyren er sådan set meget sød og ganske lækker, men han er ret påtrængende og fyrer den ene latterlige scorekliché af efter den anden. Han prøver ihærdigt på at virke følsom, men det er tydeligt, at hans ord er hule. Lidt væk står hans venner og kigger interesseret på og laver måske væddemål om, hvorvidt han får bid eller ej. Er Jakob, Jonathan og Søren med i byen, er der selvfølgelig lagt op til jalousi og ballade.

Fyren hedder Jens Christian og studerer til civilingeniør på DTU i Lyngby. Lykkes det pigerne at ”lege” længe nok med ham, kan det være at hans smarte facade krakelerer, og nedenunder gemmer der sig måske en rigtig sød fyr – men det kræver meget arbejde at nå så langt. Alternativt kan det vise sig, at han faktisk har en kæreste, som bor i Aalborg.

FULD TEENAGETØS

Fulde teenagepiger kan man altid finde. Men hende her er mere fuld end sædvanlig, og hun er blevet væk fra sine to veninder Signe og Bianca. Hun begynder let at græde, men er samtidig et meget let scoreoffer, idet hun desperat leder efter et sted at sove. Pigen hedder Louise, er 16 år gammel og går i 1G på et gymnasium i Roskilde.

Ender hun hjemme i sengen hos en af fyrene, er der næste morgen to oplagte muligheder for, hvordan hun reagerer: Enten stikker hun af tidligt og efterlader måske sit telefonnummer i naiv tro på, at han vil ringe tilbage; eller også bliver hun hængende hele dagen, og er ikke til at slippe af med. Hun fabler konstant om sine veninder, hendes lærere på gymnasiet, hendes forældre og andre temmelig ligegyldige ting. Om aftenen vil hun forsøge at lokke fyren med til fest, hvor hun kan ”blære” sig med sin nye erobring overfor alle sine teenageveninder, der uden tvivl er

grønne af misundelse over at hun har scoret en på over tyve fra København...

GADEPOET

Hvis en af spilpersonerne går alene på gaden og er nedtrykt – eller sidder på en bænk i en park eller ved søerne – kontakter en bums pludselige vedkommende. Han kigger på personen og begynder at fremsige et lille digt, der rammer lige i hjertet og måske beskriver spilpersonens indre konflikt. Det er ikke sikkert, at digtet giver den store mening; det vigtigste er blot, at stemningen er klar, og at det lyder poetisk og klogt.

Når digteren har fremsagt sit digt, løfter han sin flaske med kirsebærvin og tilbyder en tår. Han skåler og rejser sig derefter for at gå videre – alternativt sidder han lidt uden at sige noget.

EKSEMPEL PÅ ET DIGT FRA GADEPOETEN

*Byen, tågerne, glemsel – forglem – forglemmig - ej
Du vågnede sammen med mig
Og du gik med flasker i hånden
Svanebrøl, surkål og årgangsvin
Mit liv er mit ord, og mit ord er min viv
Hvad er det her for et liv?*

UNDERLÆGNINGSMUSIK

You better go now... er en musical, og derved spiller musikken selvfølgelig en central rolle i scenariet. Men ud over musicalscenerne kan det også være en idé at overveje anden underlægningsmusik under spillet til at underbygge stemningen. Personligt foretrækker jeg primært i dette scenarie at bruge diegetisk musik – altså musik, der kan optræde på handlingsplanet i scenariet. For eksempel i form af høj diskomusik, hvis spilpersonerne er i byen eller en liveoptagelse af et band, hvis de er taget til koncert. Derudover kan de mere stille stunde suppleres med decideret underlægningsmusik i form af let jazz eller klassisk. Morgenscenerne ynder jeg at akkompagnere med gamle Billie Holliday-plader, som for mig rummer essensen af morgenstemning.

Men det kan også være en idé at bruge musik, der meget melankolsk, efterhånden som scenariet skrider frem. Det kan være i form af britisk inspireret rock som *Mew*, *Luksus* eller måske *Nikolaj Nørhøvd*.

UDFOLDELSE AF INTRIGER OG KONFLIKTER

Selvom spillerne nok selv skal sørge for at sætte gang i deres konflikter er det en god idé at have overblik over dem som spilleleder. Den bedste måde at få det på, er selvfølgelig at læse spilpersonerne grundigt igennem et par gange, men her ridser jeg lige kort konflikterne op og hvordan du kan puste til dem i løbet af spillet.

PIA OG JAKOBS FORHOLD

Selve scenariets hovedplot udgøres af konflikten mellem Jakob og Pia. Det er deres brud, der sætter spillet i gang, og det er oplagt at historien slutes af, når de finder en løsning på deres forhold. Umiddelbart er det eneste, der holder de to fra hinanden, deres stolthed og Pias ønske om at prøve noget nyt. Sandsynligvis går der ikke ret lang tid, før hun indser, at det i virkeligheden er Jakob, hun vil have, og nu kæmper for at få ham tilbage. Og det passer jo Jakob godt, idet han jo langt om længe har indset, at hun er den rette for

ham...og så er den hellige grav jo velforvaret – det var næsten for let, ikke? Derfor er det vigtigt at du som spilleleder formår at kaste forhindringer i vejen for løsningen af deres konflikt ved at spille meget på Jakobs følelsesblokader og hans påtagede ligegyldighed og stolthed. Samtidig kan du spille på Pias indre valg, om hendes drømme og om alle de gange, Jakob allerede har lavet rav i deres forhold. Pia er i gang med en udvikling; en indre dannelsesrejse, som bestemt ikke skal være for let for hende at gennemføre, for indtil nu har hun bare ladet tingene ske...Måske er det på tide, at hun endelig tager en endegyldig beslutning og føler konsekvenser på godt og ondt!

Ud over Pia og Jakobs indre konflikter kan du selvfølgelig bruge de andre spilpersoner og diverse bipersoner. Når Jakob er i oprør med sig selv, har han altid let ved at falde i armene på en villig pige, der kan give ham lidt omsorg – og her er Caroline nok ikke bange for at springe til. Ellers er flere af bipersonerne oplagte at bruge som f.eks. den fulde teenagepige eller måske Jonathans lillesøster.

Generelt handler det nok om, at Jakob i sin nuværende tilstand er temmelig nem at forføre...

Pia er nok noget sværere at lokke ud i utroskab, men måske kan Jonathan være manden, der kan forføre hende. Eller også er der måske en sød fyr i byen, der kan give Pia det kick af at blive scoret, som hun aldrig rigtig har prøvet før.

JONATHANS OG KATRINES RODEDE KÆRLIGHEDSLIV

Både Jonathan og Katrine står midt i en rodet situation, som de ikke helt formår at overskue og finde den rette løsning på. De er begge forelskede i hinanden, uden at kende den andens følelser. Samtidig er de meget gode venner, og de kan på ingen måde finde ud af, at konfrontere den anden med sin kærlighed – der er for meget i klemme og for megen angst i form frygten for nederlag, ødelæggelse af venskabet og sandheden, som måske ikke helt kan leve op til drømmen.

Samtidig med sin forelskelse har Jonathan jo også et forhold til Caroline – ikke den store romantiske kærlighed, men seksuelt og interessant nok til, at han bliver hængende. Han er splittet mellem de to piger, og han ved ikke rigtig, hvilken vej, han skal gå – for i virkeligheden vil han jo ikke såre nogen, og helst vil han jo holde fast i begge to på én gang.

Katrine har det heller ikke nemt, for selvom hun er håbløst forelsket i Jonathan, er der også forholdet til hendes ekskæreste Søren, som hele tiden spøger i hendes baghoved. Ligesom Jonathan er hun også splittet, og hun kan ikke finde ud af, hvad hun i virkeligheden føler for hvem – det hele rodes sammen i miskmask af følelser, som hun absolut ikke kan overskue.

I forhold til at udvikle forholdet mellem Katrine og Jonathan, så er det vigtigt at spille meget på tvivlen og venskabet mellem dem. De er ikke sikre på noget om den anden, og der er meget på spil, som risikerer at blive tabt på gulvet ved et forkert fejltrin. Samtidig er det forholdet til alle de andre, som er vigtig at

bringe i spil. De to kan ikke bare uden videre finde sammen, uden at det får konsekvenser for nogle af de andre. Der er lagt op til jalousi, knuste hjerter og tomhed, ligegyldig hvordan forholdet udvikler sig.

Det er også vigtigt at huske på, at Jonathan er centrum for beundring fra alle tre piger i scenariet, og dette kan give masser af forviklinger og konflikter mellem både ham og pigerne internt. Samtidig kan hans ekskæreste komme på banen, og så har vi først for alvor balladen. Hvordan skal han håndtere al den opmærksomhed? Og hvordan er det egentlig, at man balancerer på en knivsæg samtidig med, at man går den vej, man egentlig vil?

BOLLEVENNERNE

Forholdet mellem Caroline og Jonathan er meget klassisk og næsten uløseligt: De har et forhold som primært beror sig på sex og roligt kører derudaf uden den store udvikling og konsekvens. Problemet er imidlertid at den ene selvfølgelig har flere

følelser i klemme end den anden, og at der generelt er meget mere på spil, end nogen af dem vil være ved.

For Caroline handler forholdet til Jonathan i høj grad om at holde fast. Hun er ved at være rigtig godt og grundigt forelsket i Jonathan; uden at hun dog rigtig vil indrømme det overfor sig selv. Og et eller andet sted, ved hun nok godt, at Jonathan ikke helt føler det samme for hende – men for Caroline har lidt jo også ret, og nu vil hun nok gøre alt for at fortsætte forholdet, som det er; uden for mange spørgsmål, nederlag og konsekvenser.

For Jonathan handler forholdet meget om at blive i det sikre og konsekvensløse – også selvom konfrontationen og kravet om stillingtagen efterhånden trænger sig på. Hos Caroline får han masser af bekræftelse, og han kan bare skøjte derudaf uden at tænke på følelser og andre besværligheder.

I forhold til at udvikle scenariet som helhed og puste til den samlede konflikt, handler det nok meget om at få Caroline til at tage stilling til sig selv og sit forhold til Jonathan – måske

endda få hende til at bekende sin følelser overfor ham. Derved kan Jonathan stå i en temmelig beklemt situation, som kan gøre det svært for ham overfor f.eks. Katrine.

Samtidig er der mulighed for en masse personligt spil for Caroline, mens hun arbejder med sig selv og sit forhold til Jonathan og de andre. Selverkendelse, identitet og faste roller er her nøgleordet, som Caroline måske skal arbejde med for at opnå det, hun gerne vil. Hun er god til kortsigtede og nemme løsninger, men så snart det kommer til længerevarende projekter som f.eks. at få sig en kæreste stejler det ofte for hende, og hun falder let i rollen som bitch og hjerteløs forfører – og det er egentlig imod hendes eget billede af sig selv...det er bare så let at tænke sådan...

KATRINE OG SØRENS FORHOLD

Den måske mest følelsesmæssigt uoverskuelige konflikt i scenariet er forholdet mellem Katrine og Søren: De tidligere kærestes, der stadig er venner og

måske drømmer om hinanden et eller andet sted. Der er masser af gamle uforløste følelser i klemme; sentimentalitet og håbet om, at de måske skal prøve igen og få det hele til at gå bedre end sidst.

Katrine og Søren havde engang et meget intenst og levende kæresteforhold, som Søren stoppede af fornuftsgrunde mere end af følelsesmæssige. Han mærkede, hvordan de i fællesskab trak hinanden ud i mørket og fik farlige tanker og følelser frem. Siden er de begge kommet videre og har fået styr på deres liv hver for sig. Men de er stadig gode venner og for nylig skete det, at de var sammen igen. Det rippede op i mange gamle følelser og har sat begge sind i kog. Katrine er blevet forvirret. Hun er stadig forelsket i Jonathan, men samtidig er hun begyndt at tænke meget på Søren igen. Søren har genopdaget sin kærlighed til Katrine, men han ved ikke, om han tør kaste sig ud i et nyt eventyr med hende.

I selve spillet handler Søren og Katrines forhold meget om at skabe splittelse hos Katrine og give hende et dilemma, som synes

svært at løse. Hun kan ikke bare kaste sig hovedkulds ud i eventyret med Jonathan, for Søren står på sidelinien, ser til og sætter blår i både sine egne og hendes følelser. Derudover er der selve Sørenes konflikt med sig selv – hans drøm og angst for eventyret og hans kamp for at holde sig på det sikre land, hvor intet går galt for ham. Og her handler det selvfølgelig om for dig at lade ham friste så meget af eventyret, at tingene kan begynde skride for ham – både i forhold til ham selv, men også i forhold til Katrine og for den sags skyld også hans roommate Jonathan. Forholdet til sidstnævnte kan få et gevaldigt knæk, hvis balancen i dramaet med Katrine pludselig flytter sig.

SLUTSCENER |

Som nævnt flere gange er *You better go now* et yderst løst scenarie, hvor det kan være meget svært at forudse, hvordan historien vil udvikle sig til, og hvor den vil ende. Generelt handler det om at føle på spillerne, hvornår dramaet er ved at nå sin afslutning – enten fordi konflikterne spidser mere og mere til, eller også fordi spillerne er ved at gå døde. Det er din opgave hen imod slutningen at samle trådene i historien og få spillerne til at levere en passende afslutning i form af en dramatisk finale. Den kan være både romantisk, tragisk, episk eller musikalsk. Husk blot på, at den skal passe til den stil, som spillerne har spillet indtil nu. Har det været et følelsesladet spil med masser af undertrykte følelser, nytter det ikke meget at lave en sødsuppeslutning med det helt store strygerorkester som baggrund. Og modsat; har det været en rendyrket komedie, er det heller ikke gavnligt at lade historien ende i den store tragedie – så er det nok hellere en god idé at

lade det ende bare en smule godt for spilpersonerne.

Det kan synes temmelig omsonst at komme med forslag til slutscener i denne scenarietekst. Jeg kommer dog alligevel med et par løse ideer, som du kan bruge eller lade være, alt efter behov, stil og stemning i det rollespil, der er gået forud.

De fleste af de scener, jeg foreslår er ”klassiske” romantiske slutninger, som passer bedst, hvis spillerne har spillet meget på genrens konventioner og har fokuseret på komedien.

EN ALMINDELIG FEST

You better go now er et forholdsvist realistisk scenarie, hvor vores hovedpersoner er almindelige danske unge med ganske almindelige problemer. Derfor er det selvfølgelig også oplagt, at slutningen og klimakset indtræder et ganske almindeligt sted som en privat fest lørdag aften. Her er der rige muligheder for intriger på badeværelserne,

forløsninger på værelserne og måske endda romantiske sonater til natten fra lejlighedens altan.

En fordel ved festen er, at folk let kan komme og gå, og når slutningen endelig indtræder, er det let at få alle samlet til et stort fællesknus, når alle er blevet venner igen...

LUFTHAVN

Et af de mest klassiske steder at slutte en romantisk komedie er i en lufthavn. Den ene part i intrigen har besluttet sig for at rejse bort for at prøve nye muligheder, og i sidste øjeblik indser en af hovedpersonerne, at han/hun ikke kan leve uden den anden. Der er nu lagt op til stort drama i lufthavnens terminaler, mens desperate elskende prøver at stoppe flyet, der selvfølgelig er lige ved at lette, inden alt ender godt til sidst.

I dette scenarie kunne det f.eks. være Pia, der beslutter sig for at tage væk en tid, for at tænke mere over sit liv. Alternativt kan det være Caroline, der vil prøve nye steder af, hvor

hun kan smide sit dårlige rygte fra sig og begynde på en frisk.

Filmeksempler: *The Wedding Singer*, Adam og Eva, *En kort en lang*, Anja og Victor. Og i en lidt anden grøft *Casablanca*.

BRYLLUP

En anden klassisk slutning i romantiske komedier er ved bryllupper. Den ene part er ved at blive gift med den forkerte, og lige inden ritualet skal fuldbyrdes stormer den anden ind i kirken og råber: ”stop the wedding!”. Der er masser af ballade, forargede blikke og forhindringer endnu, inden de to rette får hinanden og måske holder deres eget bryllup.

Hvis bryllupsslutningen skal optræde i dette scenarie er det nok oplagt, at der er mellem Pia og Jakob – eller også er en af dem ved at blive gift med en anden i al hast.

Filmeksempler: *The Graduate*, Fire bryllupper og en begravelse.

ØSTRE GASVÆRK

Hvis du ønsker en rigtig musicalslutning kan du lade spilpersonerne være taget i teatret, og pludselig bliver handlingen på scenen meget nærværende for vores hovedpersoner. De bliver mere eller mindre suget ind i teatrets univers, hvor det store afsluttende musicalnummer finder sted, og hvor de rette endelig finder sammen til sidst. Alternativt kan spilpersonerne herefter vende tilbage til den kedelige virkelighed, hvor konflikten ikke nødvendigvis er løst. Det er kun i teaterfantasien og musicalromantikken, at det hele ender godt – ikke nødvendigvis i den virkelige verden...

Filmeksempler: *Dancer in the dark*, *Cabaret*.

HVAD KAN DER SKE? – KONKRET HANDLINGSEKSEMPEL

You better go now er i skrivende stund et scenarie med en del historie på bagen, og det er allerede spillet nogle gange med mig som spilleleder. Her følger historien om, hvad der skete under en af gennemspilningerne:

Drengene blev samlet i Søren og Jonathans lejlighed og pigerne blev samlet i Katrines og Carolines. I starten drejede samtalen sig selvfølgelig mest om bruddet. Hos drengene gik der hurtigt druk og hash i den, og efter kort tid besluttede Jakob sig for, at det også bare kunne være lige meget det hele – fuck Pia, nu skulle han fandeme ud på ballade! Og som ekstra stærkt argument for dette udsagn sang han: *I'm thru with love*. De andre gav ham ret og stemte i *Making whoopie* for at forklare ham konsekvenserne af det der farlige parforhold.

Pigerne var i starten lidt mere tilbageholdende og rolige, men der gik nu heller ikke længe, før Caroline fik overtalt de to andre til at tage på café og måske senere videre i byen. Her flirtede de lidt med en bartender, som de aftalte at mødes med senere. Caroline blev træt af de to pigers selskab, som hun efterhånden fandt for tuset. Hun ringede i stedet til Jonathan og aftalte at støde til drengenes selskab ude ved dem.

Caroline dukkede op ude hos drengene, hvor hun proklamerede, at nu skulle de fandeme have det sjovt, hvorefter de sang *enjoy yourself*. Samtidig besluttede Pia og Katrine efter rådslagning hos hinanden, at de hellere måtte søge ind til sagens kerne og se Jakob i øjnene – for ikke tage om at Katrine også gerne ville være i nærheden af Jonathan. De stødte til fyrene og Caroline, hyggedrak lidt, hvorefter de tog ind mod byen for at gå til koncert på Rust.

På vej ind til byen sakkede Søren en smule bagud, mens han så længselsfuldt efter Katrine. Over broen ved søerne sang han den melankolske *Fuck min højdeskræk*.

Inde på Rust var der god koncertstemning og der var lagt op til øl, musik og flirten med spændende mennesker. Samtidig var der en del lange og forventningsfulde blikke mellem Pia og Jakob, der langt om længe tog sig sammen til at få talt sammen – og allerede midtvejs i scenariet var deres konflikt løst, og de fandt sammen igen....Til gengæld var forholdet mellem Katrine, Jonathan, Søren og Caroline begyndt at udvikle sig...

Næste formiddag mødtes alle vennerne hos Katrine og Caroline til morgenmad, hvor de diskuterede gårdsdagens begivenheder. Pia og Jakob var glade, men mellem de andre var der en mærkelig uforløst stemning.

Vennerne besluttede sig for at lave noget sammen på denne fredag i stedet for tage på arbejde og til undervisning. De blev enige om at tage ned og se Ny Carlsberg Glyptotek og senere spise madkurv i Botanisk have.

På Glyptoteket gik tiden hurtigt, men Caroline kunne ikke rigtig holde den stemning af fortielse ud og gik alene over i Botanisk have. Her spankulerede hun rundt, mens hun sang *I'm a dreamer*. Tilbage på Glyptoteket stemte Katrine i sangen, og mens hun dansede rundt med perfekte, græske statuer havde hun og Caroline en smuk duet.

Efter sangen tog de andre også over til Botanisk Have, hvor de sammen tilbragte eftermiddagen uden de store konflikter. Jakob blev på et tidspunkt bedt om at fortælle en historie, og her sang han så *Drømmenes København*.

Ved aftenstid tog alle vennerne ud til Jonathan og Sørenes lejlighed, hvor de lavede noget mad sammen og kastede sig ud i at drikke rødvin. Den usagte konflikt mellem Jonatan, Caroline, Katrine og Søren begyndte langsomt at blive tydeligere, og jalousi og mistænksomme blikke fløj gennem rummet.

På et tidspunkt stod Jonathan ude i køkkenet og vaskede op, da Caroline kom ud til ham. Her besluttede hun sig for at konfrontere ham med sine reelle følelser, og sang *You better go now* for ham. Jonathans eneste kommentar til sangen og kærlighedserklæringen var: ”Du er bare så fucked up!”. Herefter forlod han køkkenet.

Caroline var helt ude af sig selv, og Katrine gik derud for at tale med hende. Sandheden gik op for hende og det udviklede sig til et mindre skænderi mellem de to piger, der beskyldte hinanden for alt muligt grimt. Caroline endte med at forlade lejligheden og gik alene gennem de regnfyldte københavnske gader, mens hun sang *Skudt ned*. Katrine sang med, og de to spillere sad ryg mod ryg, mens stemningen af

melankoli og desperation foldede sig ud i spillokalet.

Nu var vejen lagt an til klimaks og konfrontation, men grundet personlige forhold i spillergruppen, blev vi nødt til at stoppe før tiden. Således blev jeg tvunget til at lave en trist afslutning, hvor jeg brugte den melankolske stemning og byggede videre på den. Jeg beskrev, hvordan aftenen skred frem og hvordan vennerne til sidst tog i byen. Her tænkte jeg for *Mascara* og lod spillerne sidde helt stille, indtil musikken forsvandt.

Der var nu fuldstændig ro i spillokalet, og ingen sagde noget i lang tid. Selv om vi egentlig ikke havde fået afsluttet scenariet var spillerne meget berørte, og slutningen passede egentlig godt til den måde, som spillet havde udviklet sig på.

Spillerne var meget glade for scenariet, og de takkede mange gange for oplevelsen.

P I A

YOU BETTER GO NOW

PIA
JAKOB
SØREN
KATRINE
CAROLINE
JONATHAN

TREDJE DEL AF UNGDOMMENS TRILOGI
EN ROMANTISK KOMEDIE OG MUSICAL
AF MIKKEL BÆKGAARD

You better go now
Because I like you much, too much
You have a way with you
Because I like you very much
The night was gay with you

There's the moon above
And it gives my heart a lot of swing
In your eyes there's love
And the way I feel it must be spring
I want you so now
You have lips I love to touch
You better go now
You better go, 'cause I like you much, too much

There's the moon above
And it gives my heart a lot of swing
In your eyes there's love
And the way I feel it must be spring
I want you so now
You have lips I love to touch
You better go now

You better go, 'cause I like you much, too much
You better go because I like you much, too much...

Billie Holiday, You better go now

Pia

Pia for fanden. Hold nu op. Kom tilbage. Jeg... Pia smækker døren og begynder at gå ned ad trappen. Halvvejs nede ved afsatsen stopper hun op. Døren er ikke blevet åbnet igen. Hun vender sig om et øjeblik og kigger op mod den. Det var ellers, hvad hun havde forventet. Et kort sekund afventer hun, at han skal åbne op og se efter hende. Men så vender hun sig igen om og stormer ned ad trapperne. Hun snubler næsten i en stak reklamer, der ligger smidt i opgangen, og da låsen på hoveddøren driller, kan hun ikke holde tårene tilbage. Idet hun endelig træder ud på gaden ser hun på dørtelefonen. Der står: "Pia og Jakob, 3th." Hun hulker, mens hun går ned ad Østerbrogade.

Jeg hedder Pia og er enogtyve år gammel. Det er ret underligt det hele lige nu. For tyve minutter siden sad Jakob på knæ foran mig, og nu er vi ikke sammen længere. Jeg har ellers aldrig prøvet at slå op med nogen før, men nu er det altså sket. Nu har jeg jo egentlig aldrig haft andre kærester end Jakob, så det er jo klart nok. Jeg vidste slet ikke, hvordan man gjorde den slags, men før jeg fik set mig om, havde jeg gjort det. Og nu? Tja, nu ved jeg sgu ikke rigtig, hvad der skal ske. Jeg er på vej over til Katrine, for jeg trænger til at snakke med nogen; få nogen til at forstå, hvad jeg har gjort, for det gør jeg vist ikke helt selv.

Han gjorde det ellers fuldstændig, som jeg altid har drømt om. Han havde købt blomster, ryddet op i hele lejligheden og lavet en lækker middag – sågar sat min yndlings cd med Celine Dion på. Jeg blev enormt overrasket, da jeg kom hjem fra universitetet og så alt det, han havde bedrevet. Den slags plejer han slet ikke at diske op med. Jeg blev faktisk ret rørt. Vi hyggede os rigtig meget, men da han pludselig

sad på knæ foran mig, vidste jeg slet ikke, hvad jeg skulle gøre. Jeg har altid drømt om det tidspunkt, men da han virkelig sad der, var det hele bare for overvældende. Jeg tror, at det var bedst sådan. I det øjeblik, han sad der, kunne jeg se, at jeg havde behov for så meget mere end blot at blive gift med ham. Pludselig så jeg alle de eventyr, jeg ikke har oplevet. Alle de

ting, jeg bare har taget for givet eller aldrig har tænkt over.

Ok, vi ikke sådan rigtig slået op. Jeg har sagt til ham, at jeg vil holde en pause. Så hvis jeg fortryder kan jeg jo altid komme tilbage igen og sige, at det skal fortsætte som altid. Nu skal jeg i hvert fald lige falde lidt ned og finde ud af det hele. Katrine kan garanteret få

mig talt til fornuft. Det er nok bare det, jeg trænger til. Og hvorfor er det, at alle de her mærkelige tanker flyver rundt i hovedet på mig?

Østerbrogade bliver til Fåledparken, og Pia skyder genvej ind mellem de store træer, hvor de gyldne blade danner et blødt tæppe. Der er stille inde i parken og hun stopper op. Et øjeblik bliver alt forandret, da hun kigger op på stjernehimlen, der mirakuløst skinner kraftig her midt i byens lys. Tårene er holdt op, og en mærkelig brise løfter hendes hår op, mens hun begynder at dreje rundt om sig selv. Hun lukker øjnene og suger vinden, luften og duftene til sig; hun er fri, og med et bryder hun ud i sang...han griber fat om hende, og de begynder at danse, mens de få folk i parken stemmer i et perfekt kor.

Pia åbner øjnene og kigger ud over den mørke plæne. Inde mellem træerne kommer et par gående med en barnevogn, og to teenagere er tæt omslynget på en bænk lidt derfra. Men der er koldt i parken, og Pia begynder at gå med hurtige skridt. Igen begynder tårene at trille, mens det luftige fantasifoster forsvinder under træerne og videre ud i byen mellem tårnene.

Friheden er en mærkelig størrelse, men på en eller anden måde tror jeg, at det bliver sjovt at komme ud og prøve den af. Tænk sig at kunne tage i byen som singlepige for første gang i mange år. Tænk sig, at kunne flirte med fyre, uden at have dårlig samvittighed – hvis det da virkelig kan lade sig gøre for mig. Og kan jeg i det hele tage lade være med at tænke på Jakob?

Det bliver nu rart at komme over til Katrine. Så selvom jeg selvfølgelig

bliver nødt til at fortælle hende det hele, så skal hun nok få mig til at tænke på noget andet. Det kan være, at det er i aften, at hun skal fortælle hele historien om, hvad hun føler for Jonathan – for det plejer hun altid at tale uden om. Men i aften, der får hun ikke lov til at slippe...

Han er nu også ret sød og nuttet. Ja, han er faktisk ret lækker, så jeg kan da godt forstå, hvis hun er vild med ham. Men hvorfor er det, at hun ikke vil indrømme det? Hvis jeg var

forelsket i Jonathan, så ville jeg da fortælle det til alle mine veninder – jeg tror faktisk ikke rigtig, at jeg kunne snakke om andet. Så hvorfor hopper hun ikke bare ud i det og scorer ham? Hun er da godt dum, hvis hun lader være.

På den anden side: Tænk, hvis Katrine faktisk ikke er vild med Jonathan. Så kunne de måske være, at jeg skulle prøve at score ham. Nej, det går nok ikke rigtigt. Hvad vil Jakob ikke tænke? – og hvad med mig selv...

Desuden har han jo et eller andet kørende med Caroline. Ikke at jeg tror, at det betyder noget vildt – det er jo Caroline, og hun plejer jo ikke ligefrem at være kendt for at være følsom. Men han er jo ret sød.

Jakob friede til mig. Og så sagde jeg nej. Han var endda nede på knæ. Alt var, som jeg gerne ville have det. Men jeg sagde altså nej. Nej til et liv med ham. Hvorfor? Det prøver jeg virkelig at finde mit indre svar på.

Jakob har været mit et og alt næsten så længe, jeg kan huske. Vi blev kærestes for første gang, da vi gik i niende klasse og var det et par år frem. Der kom dog en del problemer mellem os igennem gymnasiet, så vi slog op i starten af 3G. Men efter et års tid fandt vi sammen igen, og siden er det gået rigtig godt. I sommerferien flyttede vi så her til København, hvor vi nu bor sammen.

Det er svært at sige, hvad der er så dejligt ved Jakob – især når jeg prøver at tænke over det, men jeg elsker ham virkelig højt. Måske er det fordi, han er min første og eneste rigtige kæreste, så jeg har aldrig prøvet andet. Eller også er det fordi, at der under hans cool facade gemmer sig en lille forskræmt knægt, som de færreste formår at se – slet ikke ham selv. Og denne lille knægt elsker jeg at pylre om og gøre glad, så hans lille vidunderlige smil titter frem bag overfladen.

Katrine er min bedste veninde, og jeg tror virkelig, at hun er det dejligste menneske i hele verden. Vi har været veninder lige siden folkeskolen, og vi forstår

hinanden, som kun de færreste gør. På et tidspunkt var vi ved glide lidt fra hinanden, men siden vi er flyttet til København er vi heldigvis ved at komme tilbage til vores gamle forhold, hvor vi kan snakke om alt.

Katrine er på mange måder en meget mystisk og hemmelighedsfuld pige. Hun elsker at fordybe sig lange bøger, og hun drømmer meget. De senere år er hun dog blevet mere udadvendt, og hun er begyndt at afprøve en masse grænser her i København. Jeg forstår ikke helt, at hun tør, for det lyder til at være nogle ret syrede ting, hun prøver ind imellem. Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal sige til hende, men jeg vil bare håbe, at hun ved, hvad hun gør.

Hun har tidligere været kæreste med Søren, og bruddet med ham påvirkede hende meget. Efter at de slog op, er hun begyndt at afprøve mange flere grænser end før, og det virker som om, at den eneste, der virkelig forstår den side af hende er Søren – og han

„Tænk sig at kunne tage i byen som singlepige for første gang i mange år.“

prøver også engang imellem at tale med hende om det. Men det virker desværre som om, at hun totalt lukker af, når folk prøver at kortlægge hendes mærkelige eventyr i byen. Jeg vil bare håbe, at jeg kan hjælpe hende på en eller anden måde, og at hun ved, hvad hun har gang i – for det gør jeg ikke.

Jonathan er en rigtig sød fyr. Jeg kender ham gennem Katrine, som studerer sammen med ham. De er blevet rigtig gode venner, og hun har samtidig skaffet ham et værelse i Søren's lejlighed. Jeg tror at Katrine er lidt vild med ham. Hun har ikke sagt det direkte, men når man omtaler ham, kan man se et eller andet i hendes øjne. Hun

benægter det godt nok og siger, at de bare er venner, men jeg tror nu, at jeg ved bedre. Det er ellers ikke så godt for hende, for

Jonathan har et eller andet kørende med Caroline. De er ikke kærestes, men boller vist bare – typisk hende.

Jonathan er nu ellers et ganske interessant bekendtskab, og jeg kunne sådan set godt tænke mig at lære ham bedre at kende. Og så er han jo helt vildt lækker samtidig. Selvom jeg har været kæreste med Jakob længe, har jeg dog ikke helt kunne se mig fri for at tænde lidt på Jonathan. Så hvis der endelig skulle være en anden Jakob, så kunne Jonathan da ikke helt udelukkes. Men hvad så med Katrine? Det vil være lidt besværligt. Caroline er jeg til gengæld ligeglåd med – hun fortjener næsten, at der er en, der render med en fyr for næsen af hende.

Caroline er en rigtig led sæk. Jeg forstår simpelthen ikke, hvordan Katrine kan holde ud at bo sammen med hende. Nogen gange kan hun nu være meget sød at være sammen med, men det virker altid som om, at hun har en skjult dagsorden, når hun snakker med en. Og det bryder jeg mig ikke om. Nu har Caroline og jeg absolut aldrig været gode venner, og det skyldes nok også, at hun flere gange har været tæt på at ødelægge mit og Jakobs forhold.

Jeg forstår simpelthen ikke, hvad det er fyrene ser i hende. Men hun skal nærmest bare

kigge på dem, og så tager de med hende hjem. Kan fyrene virkelig ikke gennemskue hende? Eller er det bare fordi, at de kun tænker på sex?

Søren er Jakobs bedste ven. Han er en herlig knægt, som jeg har kendt i mange år. Han er lige begyndt læse til pædagog, og det lyder faktisk ret spændende – så bliver jeg træt mit studie, så kan det være, at det er det, jeg skal vælge i stedet. Jeg har altid snakket godt med Søren, og han er så dejligt nede på jorden. Sådan har han nu ikke altid været, for der var en periode i gymnasiet, hvor han var virkelig langt ude. Han tog en masse stoffer, og det endte med, at han droppede ud. Han kom heldigvis over sin problemer – godt hjulpet på vej af, at han blev kæreste med Katrine. Siden da har han gjort alt, hvad han kunne, for ikke at falde tilbage i de gamle rammer igen. Det var vist nok en af grundene til at han slog op med Katrine. I hvert fald skete der mystiske ting, når de var sammen. Bruddet tog ret hårdt på dem begge, men jeg er sikker på, at det var det bedste, for i dag virker Søren til virkelig at være i harmoni med sig selv.

„Så hvis der endelig skulle være en anden Jakob, så kunne Jonathan da ikke helt udelukkes. Men hvad så med Katrine? Det vil være lidt besværligt.“

*P*ia er enogtyve år gammel og studerer teatervidenskab på Københavns Universitet. Han er startet i sommer og synes studiet er rigtig spændende. Hun savner dog lidt de praktiske produktioner og synes, at det hele er lige teoretisk nok. Egentlig ville hun gerne være skuespiller, men hun har aldrig taget sig til at søge ind på Teaterskolen.

Pia er en rolig og fornuftig pige, der egentlig ikke kræver det store af livet. Det er de små ting i hverdagen, der kan gøre hende glad, og omsorg og trykthed er vigtigt for hende. Derfor overrasker det hende også meget, at hun reagerede sådan, som hun gjorde, da Jakob friede til hende. Hun har altid drømt om at blive gift med ham, men da han lå på knæ foran hende, blev hun pludselig i tvivl. Pludselig så hun alle de fravalg, hun har taget, for at være sammen med ham. Pludselig kunne hun se, at der måske er andet i verden. Og det er virkelig et stort skridt for Pia. Men måske er det fordi, at hun har nogle drifter mod det uforudsigelige, som hun har undertrykt for længe.

Det store spørgsmål er selvfølgelig, hvad der nu skal ske med Pia. Er det virkelig slut mellem hende og Jakob? Eller er det bare fordi, hun skal bruge lidt tid til at sluge kamelen? – en kamel hun dog har ventet på årevis. Eller skal hun ud og prøve nogle nye ting og nye eventyr? Og hvad er det egentlig for noget, hun føler for Jonathan?

JAKOB

YOU BETTER GO NOW

PIA
JAKOB
SØREN
KATRINE
CAROLINE
JONATHAN

TREDJE DEL AF UNGDOMMENS TRILOGI
EN ROMANTISK KOMEDIE OG MUSICAL
AF MIKKEL BÆKGAARD

Der findes en bar i den sidste sol
Hvor de syge har fået fri
Amerikanske piger skriver breve hjem
Vi håber de når frem

Der står en seng på et stort hotel
Hvor dagen lægges til ro
Mørkets melodi er en gemmeleg
Med hende der venter mig

Jeg kender hendes navn –
hun er drømmenes København

Der findes en by i millioner af lys
Hvor aftenkampe er i gang
September-piger varer ikke ved
Men det er en hemmelighed

Her kommer den nat hvor hun tager mig ud
I sporet af en ny sæson
Hun har en sommerkjole på
Den er fuld af liv og mørkeblå

Jeg kender hendes navn –
hun er drømmenes København

Love Shop, Drømmenes København

JAKOB

*P*ia for fanden. Hold nu op. Kom tilbage. Jeg... Jakob ser
døren blive smækket, og han står alene tilbage i
lejligheden. Han går hen for at åbne døren og råbe noget
efter hende, men idet han tager i håndtaget besinder han sig. Hvis det
skal være på den måde, så kan det også være lige meget. Hvis hun
vil spille det spil, så skal hun få det. Han sætter sig ned i sofaen og
tænder en smøg fra cigaretpakken på bordet. Han suger til, læner sig
tilbage og lukker øjnene. Hvis hun virkelig vil køre det her spil, så
skal hun få det. Han gentager det for sig selv et par gange, mens en
tåre begynder at trille ned af hans kind.

Jeg hedder Jakob og er toogtyve år gammel. Tja, så sidder jeg her - med en smøg, så nu mangler jeg nærmest bare en drink og noget weltschmertz musik for at være lige som alle de der ynkelige eksistenser, som man ser på film nede i Grand og Dagmar.

For helvede, jeg troede virkelig, at det her skulle udvikle sig til en rigtig god dag. Jeg havde både lavet god mad og alt muligt. Knappet par flasker op af Pias yndlingsvin. Og sågar sat den nyeste cd med Celine Dion på, selvom jeg overhovedet ikke kan fordrage det sødsuppepis.

Jeg har aldrig været ret god til det med at fortælle mine følelser, men i dag skulle det være. Vi har været igennem så meget lort mig og hende, men det er hende jeg vil have. Jeg ved godt, at jeg ofte har fucked det up, og at vi har efterhånden været kærester i mange omgange. Men den her gang er det sgu alvor. Jeg mente det fandeme, da jeg sad der på knæ for hende. Hvis hun bare vidste, hvor længe jeg har gået og samlet mod til det. Og så siger hun, at hun synes, at vi skal holde pause. Jeg

ved godt, hvad pause betyder – ja, jeg tror faktisk, at jeg selv har brugt det samme ord overfor hende engang, og der mente jeg virkelig, at det skulle være forbi. Men der er sket så meget med mig siden.

Og nu er hun sgu gået. Fuck! Hvad nu? Hvis hun så bare i det mindste var blevet lidt, men nej. Hun skulle absolut skride, så jeg bare kan sidde her og ligne verdens største fjols. Måske skulle jeg ringe til Katrine, for Pia er garanteret taget hen til hende. Nej, det holder sgu ikke. Det er for ynkeligt. Hvis hun vil køre det der spil, så er det fint med mig. Det er hende, der har startet det her, så hvis hun vil noget, så må hun sgu komme. Det her spil gider jeg simpelt-

hen ikke. Hun må ringe, når hun kommer til fornuft...hvis jeg da er hjemme!

Nå, men det er her gider jeg fandeme ikke sidde og falde i staver over. Måske skulle jeg bare drikke resten af vinen. Så kan det også være, at jeg kommer i bedre humør. Det holder jo ikke, at den bare står der, og Pia kommer jo nok ikke og drikker den for mig.

Jakob tommer vinglasset og kigger på den tomme flaske. Det kører lidt rundt, men han er ligeglad. Han skodder cigaretten og rejser sig op. Han går lidt rastløst rundt på gulvet. Ud i køkkenet og så ind i soveværelset. På væggen hænger nogle billeder i en skifteramme – blandt andet et af ham og Pia tæt omslynget. Et

øjeblik vender han hovedet væk, men tager så fat i skjifterammen og kaster den hårdt ned i gulvet, så den splintres i tusind stykker.

Jakob går ind i stuen igen og hen til telefonen. Han tager røret og taster et nummer og venter. Først sker der ikke noget, og Jakob bander. Men så bliver den endelig taget.

”Hej Søren, det er Jakob. Den er sgu helt gal. Det er Pia...hun siger, at hun vil holde en pause. Ja, ja, nej, nej - vi har ikke slået op eller noget. Hun skal sikkert bare lige tænke over tingene, og så kommer hun nok til fornuft igen. Men kan jeg ikke sove hos dig. Jeg kan sgu ikke rigtig holde ud at være her. Nej, hun er taget hen til Katrine. Ok, så ses vi. Hej, hej.”

Jakob lægger røret igen og går ud for at tage sin jakke.

Jeg tror sgu virkelig, at jeg trænger til at hænge lidt ud sammen med Søren og Jonathan. Gad vide, hvad de laver i aften. Men det er sådan set også lige meget – alt andet er bedre end at sidde herhjemme og være en ynkelig satan. Jeg vil ud og nyde min frihed i aften. Hun er sgu selv ude om det, hvis hun

kommer tilbage senere i aften. Jeg gider fandeme ikke at snakke med hende.

Måske skulle jeg ringe til Caroline. Hmm! – det kunne egentlig være ganske fornøjeligt. Bare lige lidt uforpligtende, og Pia behøves jo ikke at få noget at vide. Desuden kunne hun jo bare lade være med at skride, og det er godt nok længe siden, at jeg har prøvet nogle vilde eventyr.

Fuck, hvad er fanden er det her for noget pis? Det går sgu da ikke. Hvad er det for noget, jeg har gang i? Lad mig nu lige tage en ting ad gangen. Jeg tager over til Søren, og så ser jeg, hvad der sker derfra. Ikke noget med at blive liderlig allerede nu. For fanden Jakob! Tag dig sammen!

I morgen går det hele sikkert meget bedre. Så kan jeg overveje, hvad der skal ske fremover.

Men i aften, der lader jeg bare tingene ske.

Og fuck at jeg skal på arbejde i morgen. Jeg ringer ned lageret og melder mig syg. Det er man sgu nødt til nogen gange. Til tider er der

„Men den her gang, der er det sgu alvor. Jeg mente det fandeme, da jeg sad der på knæ for hende.“

ting, der er væsentligere end et arbejde, og sådan er det lige nu. Det kan være vældig interessant at lære at lede og styre et lager, men det kan nu let vente til på mandag...Hvis det da nogensinde bliver mandag, for lige nu kan jeg da have min tvivl.

Pia er min kæreste. Eller er hun? Lige nu ser det godt lidt sort ud. Det mærkelige er, at denne gang er det hende, der har fucked det hele op, og det plejer nu ellers altid at være mig. Så på den måde er det lidt befriende – og så alligevel ikke.

For helvede, jeg vil sgu giftes med hende, og så kommer hun og beder om at holde pause! Hvad fanden foregår der? Nu har vi været

kærester så længe, og altid har hun presset på for at gøre forholdet så sikkert og stabilt som muligt. Det var hende,

der scorede mig i første omgang. Hende der har fået mig overtalt til at prøve en gang til, hver gang vi har slået op. Og det var hende, der ville have, at vi skulle flytte sammen. Hver gang har

jeg været i tvivl og er blevet overtalt. Men denne gang, var det sgu mig, der tog initiativet. For første gang, var jeg fuldstændig afklaret med, hvad jeg ville. Men nu er det lige meget. Nu ved jeg pludselig ikke længere, om det er det værd. Måske skulle jeg bare hoppe ud og leve det vilde singleliv. Det kunne være sjovt.

Vi har ellers stort set kommet sammen lige siden 1G. Der var lige et års tid omkring studentertiden, hvor vi ikke var kærester, men vi fandt sammen igen, og de sidste par år har virkelig været gode for os. Det er svært at sige, hvad det er, jeg elsker så meget ved Pia, men måske er det den tryghed, der altid er omkring hende. Hun er dejligt forudsigelig, og man ved altid, hvor man har hende. Men hold kæft, hvor kan hun også engang imellem drive mig til vanvid...

Fuck, hvad gør jeg?

Søren er nok min bedste ven. Lige nu trænger jeg til at hænge ud sammen med ham. Jeg tror sådan set ikke, at jeg orker at sidde og psykoanalysere en helt masse; men

bare det at komme ud fra det her hul af en lejlighed bliver fandeme rart. Jeg håber ikke, at han skal lave noget vildt i morgen tidlig, for et eller andet siger mig, at det kan blive ret sent i aften.

Søren er en dejlig jordbunden knægt – eller rettere er blevet, for han har sgu været en del ude at skide tidligere med stoffer og alt muligt. Men det er kommet over og nu kører tingene vist ganske godt for ham.

Han er begyndt på pædagogseminariet og virker ret glad. Nu mangler han bare en kæreste, og jeg har en eller anden fornemmelse af, at han prøver at få Katrine tilbage. De har været kærester for nogle år siden. Det er dog ikke noget, han snakker direkte om, så det er selvfølgelig ikke sikkert, at der er noget der længere.

Katrine er Pias bedste veninde. Hun er en rigtig dejlig og sød pige, som jeg har kendt i rigtig mange år –

„I morgen går det hele sikkert meget bedre. Så kan jeg overveje, hvad der skal ske fremover. Men i aften, der lader jeg bare tingene ske.“

endda før Pia og jeg blev kærester. På overfladen er hun en ret rolig og fornuftig tøs, der altid ved, hvad hun gør, men længere nede er hun virkelig en drømmer. Det er er egentlig sjovt, at hun og Pia er så gode veninder, når de er så forskellige, som de er.

Jeg har altid været tiltrukket af Katrines

mystiske og hemmelighedsfulde væsen, men jeg har aldrig kastet mig ud i noget sammen med hende. J|eg har jo altid haft Pia, og det år, hvor Pia og jeg ikke var

sammen, var Katrine kæreste med Søren.

Muligheden har aldrig vist sig, men hvis tingene flaskede sig på den rigtige måde, er jeg sikker på, at jeg var villig til springe ud i noget sammen med hende.

Jeg har altid været utrolig god til at snakke med Katrine, men gad vide, hvad der sker nu? Gad vide, hvad Pia siger til hende? Og gad vide, om det kommer til at ændre på vores venskab? – for først og fremmest har hun jo de sidste mange år fungeret som Pias veninde.

Caroline er en ret interessant tøs, som har et eller andet ufattelig sexet over sig. Jeg ved ikke helt, hvad det er, men hun skal nærmest bare kaste et blik på én, og så er man klar. Det er ikke, fordi hun er helt vildt lækker, men hendes udstråling og væremåde er bare utrolig sexet. Og derudover er hun nu også en ganske sød pige, der dog godt kan være lidt for intrigant og bitchet engang imellem – især fordi hun altid er ret melodramatisk anlagt og er temmelig selvcenteret.

Jeg snakker ikke så meget med Caroline, for Pia kan på ingen måde fordrage hende – måske fordi jeg før har været sammen med hende, og det var lige ved at ødelægge mit og Pias forhold. Hun bor sammen med Katrine, og det tror jeg sådan set fungerer ganske godt, om end Pia ikke er så glad for det.

Caroline har et eller andet mærkeligt forhold kørende med Søren's roommate Jonathan. Jeg ved ikke helt, hvad det går ud på, men jeg tror ikke, at det er noget der stikker ret meget dybere end sex; i hvert fald, hvis jeg kender

hende ret. Caroline er ikke typen, der inddrager sig i et følelsespræget forhold.

Jonathan kender jeg mest fra, at han deler lejlighed med Søren. Hvor de andre af mine venner kommer fra den samme lille provinsby, er Jonathan hardcore København'er. Han er blevet en del af klikken, efter at Katrine er blevet venner med ham gennem sit studie og efterfølgende skaffede ham et værelse i Søren's lejlighed.

Han er nu ellers en rigtig fin fyr, der er altid med på fest, ballade og en joint. Jeg vil dog ikke kalde ham en af mine rigtig gode venner, for det er faktisk kun, når jeg besøger Søren, at jeg snakker med ham – og det er egentlig lidt en skam, for vi har det faktisk meget sjovt sammen.

Som type er Jonathan en rigtig musiknørdet flipper, der virker til vide en masse om, hvad der foregår i det københavnske undergrundsmiljø. Derudover er han en rigtig kvindebedårer, og han kan uden tvivl score de fleste piger, han møder. Hvad det præcist er, han har kørende med Caroline, ved jeg ikke.

*„Det her spil gider jeg simpelthen ikke.
Hun må ringe, når hun kommer til
fornuft....hvis jeg da er hjemme!“*

*J*akob er 23 år gammel og er i lære som lagerforvalter på et FDB-lager i Albertslund. Efter han blev handelsstudent for et par år siden har han været ude at rejse i Østen og flyttede omkring sommerferien til København sammen med sin kæreste Pia.

Jakob har altid haft enormt svært ved at få styr på sine følelser; og især overfor Pia, der altid har været utroligt forelsket i ham. Måske derfor har han tit givet efter og givet hende, hvad hun ville have. Det var jo så dejligt let, og det krævede ikke det store ansvar. Men nu har Jakob for første gang i sit liv truffet en selvstændig beslutning i forholdet til Pia og har friet til hende. Og det gik jo ikke lige, som han havde forventet. Spørgsmålet er så nu, om afvisningen har skræmt ham helt væk fra at finde sig selv følelsesmæssigt, eller om han kan tage sig nok sammen til at prøve at finde en endelig afklaring på sit forhold til Pia. Men det er problematisk for ham. Han altid har været god til at falde for lette og kortsigtede løsninger og har ofte glemt at tænke over konsekvenserne – og gad vide, hvordan det går denne gang?

Ellers er Jakob på overfladen en glad popdreng, der altid er gang i. Han viser meget sjældent sine følelser, og giver altid udtryk for, at alting er i orden. Men et er at lye for andre; noget andet er at lye for sig selv, og det gør han desværre ret tit. For ofte smitter hans ydre væremåde af på hans syn på sig selv, og han vil sjældent erkende, at han har problemer.

JONATHAN

YOU BETTER GO NOW

PIA
JAKOB
SØREN
KATRINE
CAROLINE
JONATHAN

TREDJE DEL AF UNGDOMMENS TRILOGI
EN ROMANTISK KOMEDIE OG MUSICAL
AF MIKKEL BÆKGAARD

Med dine kære små skridt
Slentrer du rundt i min indre by
Men du farer vild på en times tid
Og din tid er dyr

Der er gader badet i larm
Min by i hvid støj
Men hvis du tænker dig om
Så finder du ro

Jeg gemmer mig et sted
Hvor ingen synger med
Jeg løsner af egen drift
Et smil for dig min gæst

Det er første gang
At jeg spørger dig
Hvad du synes om
Mit virvar

Mens regnen driver ned
Striber af sort ned over ansigtet
Og du vælger at drive med
Glemmer hvad du har sagt

Jeg kender dig på gangen
– dit svaj
Og når du lægger dig ned
Så spørger jeg hvorfor
Er du min sjældne gæst
Er du min sjældne gæst

Jeg gemmer mig et sted
Hvor ingen synger med
Jeg løsner af egen drift
Et smil for dig min gæst

Det er første gang
At jeg spørger dig
Hvad du synes om
Mit virvar

Se, et tordenvejr på vej
Et tryk der skal lette sig
Det gør det lettere for mig
Bare at trykke mig ind til dig

Nikolaj Nørhnd, Indre By

JONATHAN

*J*onathan tager et sug af sin smøg, hvorefter han skodder den i askebægeret, der ligger imellem ham og Caroline. Han kigger over på hende. Hun stirrer op i loftet. Han kommer til grine, da han lægger mærke til, hvor ualmindeligt uglet hendes hår er. Hun vender kort blikket over mod ham og sender et mærkeligt smil, som er ret svært at forstå betydningen af.

“Jeg må hellere se at komme hjem”, siger han i en neutral tone. “Tja...”, svarer Caroline ligegyldig, mens hun tager endnu en blå Kings fra pakken.

Han rejser sig og begynder at lede efter sine boxershorts. Caroline betragter ham - stadig med det mystiske smil på læben. Han finder dem under sengen og ifører sig dem hurtigt, hvorefter han trækker sine fløjlsbukser på; uden at Caroline et eneste øjeblik fjerner blikket fra ham. Et øjeblik føler han sig virkelig lækker, stående der i bar overkrop.

“Vi ses”, siger han, mens han åbner døren. Hun svarer ikke. Han lukker døren og finder sin jakke. Inde fra værelset kan høre, at Caroline har tændt for fjernsynet.

Jeg hedder Jonathan og er 24 år gammel. Jeg ved sgu ikke, hvad er det for noget, jeg har rodet mig ud i sammen med Caroline, men det er nu meget fedt. Hun ved virkelig, hvad hun vil have, og det er ellers ikke altid, at man er så heldig. Hende kan man virkelig lære noget af.

Det er ret underligt at have et sådan forhold, hvor man ikke skal forestille at have nogen følelser involveret, og hvor det hele er sex. Det er lidt af et eventyr, men jeg ved ikke rigtig, hvor det ender. Det bekymrer mig sgu lidt. Tænk, hvis hun lægger mere i det, end jeg gør. Fuck! - tænk, hvis hun i virkeligheden er forelsket i mig. Nej, gu er hun ej, så havde hun ikke været sådan over for mig. Det her betyder ikke en skid - det er bare for sjov.

Hun er nu ellers meget sød, og så er hun så forbandet sexet. Det ikke fordi, hun er specielt lækker. Hun har bare et eller andet, der får mig til at blive helt ustyrlig.

Men det hele er nu lidt kompliceret; for hvad nu hvis, at der følelser involveret? – og hvad med mig selv? Hvad føler jeg for hende?

Bare jeg kunne finde ud af det. Og hvad så med Katrine? Hun er så skide sød, og jeg vil sgu ikke ødelægge noget i forhold til hende. Hvorfor fanden skal de to også bo sammen og være veninder? Tænk, hvis man kunne være kærester med dem begge to; eller i det mindste med en, der havde Katrines mystiske, intense væsen, og samtidig var ligeså åben og sexet som Caroline. Det kunne sgu være rart, men sådan er livet jo desværre ikke.

Nede på gaden er trafikken så småt ved at komme i gang. Torsdag morgen. Klokkeren er ni. Det er for sent at dukke op til forelæsningen. Jonathan begynder at gå i det smukke morgenlys. Ved søerne stopper han op, sætter sig på en bænk og betragter husene på den anden side.

Solen spiller i vandoverfladen og et par svaner glider roligt hen over det glitrende skær. Jonathan tager en blok frem fra inderlommen, lader blikket følge de smukke facader og grifler så et par linier: "Byen og jeg. Vi vågner op. Går i seng sammen. Nyder. Og dør sammen. Jeg suger dig til mig. Som kun en turist med en uge til rådighed kan. Vi ses hver eneste dag, og alligevel ser jeg dig først i nu."

Det bliver en god dag i dag. Jeg tror, at jeg vil gå lidt rundt i byen og nyde det hele. Fuck den forelæsning; den er sikkert kedelig alligevel, og der er ting i livet, der er vigtigere end at sidde i et auditorium og høre om litteraturteori. Det er sådan set ganske spændende, men lige i dag er byen alt for smuk – og det er vigtigt at nyde

tingene, mens man har dem. Hvis jeg da så bare havde været til forelæsningsen i går! Nå, men det må jeg læse op i morgen. I dag er byen min; og jeg er byens. Og så har de vist nok fået en ny cd med Belle and Sebastian nede i Sex Beat Records. Jeg hellere smutte forbi. Det kan jo også være, at de har fået andet godt, som jeg bare ikke kan undvære.

Jeg tror, at jeg ringer til Katrine i aften. Jeg trænger ret meget til at sidde og snakke og få verdenssituationen

vendt et par gange. Så kan det jo også være, at jeg kan finde ud af, hvad det er for noget mellem mig og hende

– og mellem mig og Caroline for den sags skyld. Nej, jeg ved sgu ikke rigtig. Hvordan fanden skal jeg gribe det an? Måske er det bedst bare at se tingene an og se, hvad der sker. Især fordi de er veninder, og før jeg får set mig om, får jeg garanteret også rodet min roommate Søren ind i det hele – han har nemlig været kæreste med Katrine engang.

Det er blevet temmelig indviklet, efter at jeg er begyndt at hænge ud sammen med Katrine, Caroline og Søren. De kender hinanden fra en eller anden lille skod-bonde-provinsby i Jylland. Og nu er jeg kommet ind i kredsen, fordi jeg læser sammen med Katrine, som har skaffet mig et værelse i en lejlighed sammen Søren. Samtidig er jeg begyndt at bolle med Katrines roommate Caroline, som også er gode venner med Søren – fuck, hvor er det hele kompliceret.

Måske skulle jeg bare koble hjernen fra og bare gøre det, jeg føler er rigtigt. For det er vist ligegyldig, hvad jeg gør, så

ender det galt. Hvis ikke nogle af de andre bliver kede af det, så gør jeg det nok selv.

Katrine er fantastisk tøs. Vi mødtes i sommer, da vi startede på litteraturhistorie og var i introgruppe sammen. Siden da er vi blevet virkelig gode venner, og vi sidder tit og snakker til langt ud på natten om alskens ting

og sager. Hun er et af de få mennesker, som jeg virkelig stoler på, og hun forstår mig på en måde, som ikke ret mange mennesker gør.

På mange måder er vi to alen af samme stykke. Vi hører næsten det samme musik, elsker at læse og fordybe os i de samme underlige bøger, og vi har den samme romantiske indstilling til livet. Men stadig er der en intensitet og en mystik, som jeg ikke helt kan finde ind til bunden af – og det er nok mest af alt det, der gør, at jeg holder så meget af hende. Jeg ved aldrig helt, hvor jeg har hende, og gang på gang kan hendes mærkelige spontane indfald overraske mig på det groveste. Faktisk har hun også direkte skræmt mig fra tid til anden, når hun har fortalt mig om sine inderste drømme... Bare hun ved, hvor hun er på vej hen; og bare jeg vidste, hvad det er jeg føler for hende.

Caroline er et interessant bekendtskab. Det er svært at sige, hvad det er, men der er et eller andet ved hende, som bare er så usandsynligt sexet. Hun er egentlig ikke specielt lækker eller noget. Måske er det

bare det glimt hun har i øjet, for hun skal nærmest bare kigge på mig, så er jeg klar.

Caroline deler lejlighed med Katrine, og det er derfor, at jeg kender hende. Men siden vi mødtes første gang, er det sket en del ting. Vi havde flere gange gået og sendt hinanden blikke, og så for en måneds tid siden var vi sammen for første gang. Det var til en fest, som jeg holdt sammen med Søren. Vi endte i min seng, og det er sgu noget af det bedste sex, jeg nogen sinde har fået – måske især fordi at jeg ikke regnede med, at det betød noget følelsesmæssigt. Siden da har vi været sammen mange gange; stadig uden, at det rigtig betyder noget for os, og det er dejligt befriende.

Næsten hver gang, vi mødes, ender det med at vi går hjem sammen.

Gad vide, om det kan blive ved på den måde, for hvad nu hvis, at hun lægger noget i det? – og hvad med mig selv? Når jeg går derfra er jeg begyndt at have en mærkelig følelse, som jeg ikke rigtig kan forklare. Det er som om, at jeg

„Når jeg går derfra er jeg begyndt at have en mærkelig følelse, som jeg ikke rigtig kan forklare.“

har dårlig samvittighed. Jeg må sgu hellere se at få det afklaret...Men på den anden side, så er det jo ret fedt at få en masse uforpligtende...

Jeg kan dog ikke helt lade være med at tænke på de ting, som Søren og Katrine har fortalt mig om, at hun altid udnytter fyrene – hmm, egentlig er det jo lidt fedt at blive udnyttet.

Søren er min roommate. Lige da jeg var startet på mit studie, manglede jeg et sted at bo. Jeg havde lige slået op med min daværende kæreste, Cecilie, som jeg havde boet sammen med et års tid. Efter vi var flyttet sammen, gik det ikke rigtig. Og så var jeg så heldig at Kattrines ekskæreste manglede en at dele sin lejlighed med. Jeg kunne flytte ind med få dages varsel, og det går ganske godt med at bo sammen med ham.

Søren er en rigtig flink fyr, som jeg dog ikke har præsteret at komme helt ind på livet af. Måske er det fordi, vi bor sammen, og derfor

forsøger vi nok at holde det hele på et lidt “professionelt” niveau, og som sådan fungerer det nu godt nok. Vi hygger os gevaldigt, og ingen af os går af vejen for at drikke en bajer eller ryge en fed sammen. Og ofte sidder vi og snakker om dybe og intellektuelle emner som liv og død, filosofi, religion og litteratur. Men når det kommer til de rigtige personlige ting, er der en mystisk barriere. Måske har det noget at gøre med mit venskab med Katrine, som han måske er lidt jaloux på – de har jo trods alt været kærester engang. Og selvom de da stadig er gode venner, er det jo tydeligvis ikke det samme, som det har været.

Jakob er en af Sørenes venner. Han er rigtig cool fyr, der altid er med på en fest eller at ryge en fed. Og som sådan er han ganske flink og sjov, men når det kommer til mere end det, kan jeg ikke rigtig finde ud ham. Det virker lidt som om, at han opstiller en facade og prøver at være den, som vi andre gerne vil have, at han er. Et eller andet sted må han dog have en dybere personlighed, men det virker

godt nok ikke som om, at han er glad for at vise den.

Grundlæggende er han nu flink nok og ganske fornøjelig at være sammen med, men jeg forstår bare ikke helt, hvorfor han og Søren er så gode venner.

Pia er en rigtig sød pige, der er dejligt nede på jorden – ja, sød og jordbunden er bestemt de ord, der bedst beskriver hende. Hun er Katrines bedste veninde, så det er primært her igennem, at jeg har mødt hende – men desværre kun et par gange. Derudover er Pia kæreste med Jakob, og det har de vist været ret længe. Hvor længe er jeg ikke helt klar over, men så vidt jeg kan forstå, går det vist meget langt tilbage med en del on- og off-perioder ind imellem. Katrine har forsøgt at sætte mig ind i det indviklede forhold, men jeg kan ikke helt finde hoved og hale i det – det er simpelthen for kompliceret. Bare de selv kan finde ud af det.

Pia kræver tilsyneladende ikke så meget af livet, udover at hun gerne vil være lykkelig –

og det er hun tilsyneladende sammen med Jakob. Nogle vil sikkert beskyjde hende for at være kedelig og naiv, men synes jeg mærkeligt nok ikke, at det gør noget ved hende. Måske er det fordi, at hun er så grundlæggende forskellig fra mig, at jeg faktisk finder det charmerende. Eller måske er det egentlig bare fordi, at hun er så skide sød på en lidt uskyldig måde....og det kan jeg godt lide...

„Det er blevet temmelig indviklet, efter at jeg er begyndt at hænge ud sammen med Katrine, Caroline og Søren.“

Jonathan er 24 år gammel og studerer litteraturhistorie på Københavns Universitet. Han går på første semester og finder studiet ret interessant, selvom han ikke rigtig kan tage sig sammen til at lave noget og er væk halvdelen af tiden. Måske fordi tanken om studierne og det intellektuelle miljø er mere spændende end det hårde, dagligdags arbejde.

Jonathan er meget selvbevidst, og mange vil beskrive ham som ret flippet – noget han dog ikke selv betragter sig som, idet han bare føler, at han gør, hvad han har lyst til. Han har boet hele sit liv i København og kender en del til byens forskellige musikmiljøer, hvor han færdes en del. Selv spiller han lidt hyggeguitar i et band, men musikken er aldrig noget, han har forsøgt at drive videre – igen fordi drømmen er mere interessant end det hårde slid.

Overfor kærligheden står Jonathan lige nu i en rodet tid, hvor han ikke rigtig kan finde ud af, hvad der skal ske. Han havde indtil for et halvt år siden en fast kæreste, og efter bruddet ønsker han egentlig ikke rigtig en ny kæreste. Men selvom det er rart at have frihed, savner han alligevel lidt den tryghed, som et fast forhold gav ham. Han er en eftertragtet fyr, der aldrig har haft de store problemer med at score de piger, han har været interesseret i. Problemet er bare, at han ikke altid har været god til at tænke over de langsigtede konsekvenser og tage det ansvar, der følger med. Og hvem er det egentlig, at han skal vælge?...hvis han da skal tage et valg? For både Caroline og Katrine er på hver sin måde hans drømmepiger; og Pia er måske en ny og andeledes port, der bare mangler at blive åbnet.

K A T R I N E

YOU BETTER GO NOW

PIA
JAKOB
SØREN
KATRINE
CAROLINE
JONATHAN

TREDJE DEL AF UNGDOMMENS TRILOGI
EN ROMANTISK KOMEDIE OG MUSICAL
AF MIKKEL BÆKGAARD

Hun kom til København
En julaften under tårnesang
Alle skulle hjem
Bilerne kørte ind i solnedgangen
På broen hvor hun gik
Smeltede asfalt under blå trafik

Hun går over Langebro
Hun vågner bag midnat i en drøm uden ro
I en seng på 5. sal larmer byen fred
Fra Frelserkirkens himmel rutscher stjernerne ned

Og verden er en rollercoaster
Den racer op – dykker ned
Jeg ved at hun har fribilletter
Hey baby, vil jeg med?
Fuck min højdeskræk i aften
Jeg ved at jeg falder for...

Hun kom til København
Blafrende søvnløs rundt alene den nat
I gaderne der lå
Bag lysenes glitren i det hjerte besat

Hun går over Langebro
Hun føler sig svimmel – hun må falde til ro
I en seng på 5. sal er der en der ved
At Frelserkirkens morgen skyder solstråler ned

Og verden er en rollercoaster
Den racer op – dykker ned
Jeg ved at hun har fribilletter
Hey baby, vil jeg med?
Fuck min højdeskræk i aften

Jeg ved at jeg falder for...

Pretty babe
Pretty baby
- vi kan falde i København

Love Shop, Fuck min højdeskræk

KATRINE

I romantikken betragtede man digteren som et guddommeligt væsen. Man mente, at kunstneren besad en helt bestemt åndelig indsigt, som almindelige mennesker ikke besad. Geniet eller Genius kunne se verden på en speciel ophøjet måde – og derved kunne han genskabe den sansbetonede verden i kunstens æstetiske sprog...

Katrine lukker øjnene, og prøver ihærdigt at se det særligt æstetiske i forelæserens monotone stemme. Bare en lille smule ophøjethed i det mindste. Det kan hun ikke – ergo forelæserens er ikke noget geni.

Endelig bliver der pause, og Katrine samler sine ting sammen og går ud af auditoriet. Folk står og snakker i små klynger – nogle med cigaretter og andre med en kop kaffe eller noget vand. Hun kigger rundt i de små klynger. Folk smiler til hende. Hun smiler instinktivt tilbage, men opdager ikke, hvem de egentlig er.

Til sidst går hun ned i kantinen. Hun finder sin frakke, tager den på og går ud igennem de store dobbeltdøre og ud i den solklare efterårsdag. Duftene næsten overvælder hende, og et kort øjeblik glemmer hun fuldstændig sin desperation. Den sorthvide skyline er i dag i sit mest imponerede lune, og da hun går hen ad Amager Boulevard, begynder hun at synge en stille sang...

Jeg hedder Katrine og er toogtyve år gammel. Det er utroligt, hvordan små ting tilsyneladende kan ødelægge ens humør hele dagen. Og så endda i dag, hvor byen er så smuk og solen skinner. Jonathan var ikke til forelæsningen, og pludselig kunne jeg slet ikke fokusere på det faglige indhold – og det er ellers ret interessant. Hvad er der med mig? Hvorfor opfører jeg mig som en 16 årig pubertetstøs? Hvorfor fanden skal det også være så forbandet besværligt at være forelsket?

For fanden, jeg er en voksen kvinde. Jeg burde være rationel; følge med i timerne og læse pensum.

Hvis han ikke er til forelæsning, tænker jeg hele tiden på, hvor han så kan være. Og er han der, så kan jeg slet ikke koncentrere mig om andet, end hvad han laver, og hvor han kigger hen. Det eneste tidspunkt, jeg slapper ordentlig af, er når vi laver noget sammen – og så tænker jeg alligevel hele tiden på, hvordan jeg kommer et skridt videre.

Jonathan er virkelig min drømmefyr, og grundlæggende minder han utrolig meget om

mig selv. Vi har den samme humor og det samme drømmende, romantiske sind. Vi elsker begge to at læse og fordybe os, og ofte har vi siddet til langt ud på natten og snakket om dybe filosofiske ting; om livet og døden – og om vores inderste drømme. Det er virkelig fantastisk, at vi er blevet så gode venner, men det er bare ikke nok for mig. Jeg vil have det hele af ham. Ikke dele ham med nogen. Man skal da ikke skelne sin fysiske kærlighed fra sin åndelige. De to ting hører sammen. Men hvorfor er det, at Jonathan er sammen med Caroline? – det er jo mig, der får al de åndelige opmærksomhed. Hvordan kan de basere et forhold på sex alene? – den største åndelige indsigt får man da, når man har sex med en,

man elsker og deler tanker med. Og hvorfor er det lige, at jeg selv adskiller de to ting for tiden?

L yden af døren til Carolines værelse bryder Katrines koncentration. Det er midt på eftermiddagen, og de sidste par timer har hun spenderet i selskab med „Moderne kultur- og litteraturteori“ – eller rettere i forsøget på at læse i den, for det er først inden for den sidste halve time, at det er lykkedes for hende at fokusere ordentligt på indholdet. Men nu er koncentrationen brudt, så med bogen i hånden rejser hun sig og går ud i køkkenet.

Caroline ser alt andet end frisk ud.

”God morgen! Du har da godt nok sovet længe i dag. Og så er det endda torsdag.”

”Hmm,” er Carolines uforståelige svar, som hun mumler, mens hun tænder en cigaret. Katrine overvejer hvad hun skal sige, mens hendes toven bliver afbrudt.

”Hvad læser du?”

Katrine rækker bogen frem: ”Det er en eller anden teori omkring litteraturens rolle som kultureksponent i det moderne samfund – den er faktisk meget interessant.”

”Sikkert,” svarer Caroline ligegyldigt. ”Jeg må sgu nok også hellere se at få læst noget i aften.”

Der er stille. Den smukke eftermiddagssol oplyser bygningen overfor, og vinduet er en strålende lysramme. Caroline har stillet sig op af køkkenbordet, nipper roligt til sin kaffe og tager et let sug af smøgen engang imellem. Katrine kigger skiftevis hen mod vinduet og på Caroline, men siger ikke noget. Den eneste lyd, der høres, er den svage gadelarm og et enkelt klik fra kaffemaskinens termostat.

Til sidst skænker Katrine sig en kop fra maskinen og sætter sig ind for at læse igen. Kort efter kan hun høre, at Caroline finder sin jakke og forlader lejligheden.

Det er trist at jeg har så svært ved at samle tankerne om studiet for tiden. Det irriterer mig faktisk grænseløst, for det er virkelig fedt at være kommet i gang. Det er rigtigt lækkert at færdes i et miljø bestående af en kloge folk, som man kan føre intelligente samtaler med. Men det er sgu også hårdt – og især lige for tiden, hvor jeg konstant render rundt med dårlig samvittighed over ikke at få læst nok.

Hvorfor skal Jonathan også optage så meget plads i mine tanker? – og også Søren?

Søren! Det er kapitel for sig for tiden. Hvad var det også for noget? Hvorfor kom jeg til at være sammen med ham igen? Det er jo over and out – længe siden. Vi er jo bare rigtig gode venner nu. Men her for et par uger siden var vi altså sammen igen. Jeg tror egentlig, at jeg var taget hen for at besøge Jonathan, som jeg har skaffet et værelse i Sørenns lejlighed. Vi sad først og snakkede alle tre, men Jonathan gik tidligt i seng, og tilbage sad Søren og jeg. Vi

„Hvad er der med mig? Hvorfor opfører jeg mig som en 16 årig pubertetstøs? Hvorfor fanden skal det også være så forbandet besværligt at være forelsket?”

kom til at snakke om dengang vi var kærestere og blev ret nostalgiske. Det endte med, at vi gik en tur på Assistenskirkegården og pludselig stod vi og kyssede til lyden af en fest i nærheden. Det var egentlig ret at fedt at være sammen igen – en kort stund glemte jeg faktisk

helt Jonathan, og jeg hengav mig fuldstændig til Søren og den gyldne københavnske nat imellem de mange tårne. Men næste morgen var det hele underligt. Vi sagde

ikke rigtigt noget til hinanden, og siden har vi ikke rigtig snakket ud om det – hverken med hinanden eller med andre.

Den nat med Søren betød dog et eller andet for mig. På en måde var den kulminationen på alt det, jeg har søgt her i København. Det uforudsigelige; eventyret og byens skønhed forenet i en mystisk pagt. Siden jeg flyttede hertil har jeg prøvet mange ting her i byen. Og jeg har oplevet ting. Både gode og dårlige. Og enkelte gange er jeg virkelig blevet skræmt, men jeg synes ikke rigtig, at jeg fundet det, jeg

søger. Også selvom der sker meget mere her, end der gjorde hjemme i den røvsyge provinsby, hvor jeg kommer fra.

Jonathan er en fantastisk fyr. Jeg lærte ham at kende, da vi var i introgruppe sammen på universitetet. Vi begyndte hurtigt at snakke sammen, og der gik ikke lang tid, før jeg kunne se, at han lige var mig. Han er intelligent, intens, lækker og mystisk på samme tid. Nogen vil sige, at han er ret flippet og wannabeeagtig, men det synes jeg egentlig ikke gør noget. Han kender det meste af det københavnske undergrundsmiljø, og han har virkelig introduceret mig for mange spændende ting, som jeg selv er gået videre med at udforske.

Vi er virkelig blevet gode venner, og det er jo i selv rigtigt dejligt. Jeg vil bare så gerne mere, men hvordan skal jeg dog komme videre? – og hvad mon han føler for mig? Måske er han godt tilfreds med at være venner. Og for alt i verden vil jeg jo ikke ødelægge vores venskab. For så mister jeg jo ham helt.

Det største problem i forhold til Jonathan er, at han bor sammen med Søren. Det var endda mig selv, der sørgede for at skaffe ham værelset. Det er lidt problematisk – men mest for mig selv, for jeg kan jo ikke se mig selv fri for at holde utroligt meget af dem begge to.

Søren og jeg var kærester for nogle år siden, og det er klart det mest intense og dybe forhold, jeg nogensinde har haft. Vi begyndte at komme sammen i gymnasiet, og det hele startede med at vi dyrkede sex ude i skoven, mens vi har høje på et eller andet. Siden blev vi kærester, og jeg tror, at det reddede ham fra den afgrund, han ellers var på vej ud i med syvmile-skridt. Vi havde et fantastisk forhold.

Det var lidenskab, når den er størst, og vi havde så mange ting sammen, som ingen andre kendte til. Vi havde vores helt egen verden, hvor vi lavede de mærkeligste ting sammen. Men efter vi blev studenter slog Søren op.

„Den nat med Søren betød dog et eller andet for mig. På en måde var den kulminationen på alt det, jeg har søgt her i København.“

Dengang forstod jeg det ikke, men i dag kan jeg godt se hvorfor. På en måde var det for intenst, og det var ved at trække ham tilbage mod afgrunden – den afgrund, som forholdet ellers havde reddet ham fra i starten.

Siden vi slog op, har Søren og jeg været rigtig gode venner, og der har været en eller anden form for afklarethed mellem os. Jeg savner af og til vores forhold, men jeg ved jo også godt, at det aldrig var gået at fortsætte.

I dag er han virkelig i harmoni med sig selv. Næsten for meget kan man hævde, for han er blevet lidt for kedelig og fornuftig, siden han startede på HF og senere gik videre på pædagogseminariet. Et eller andet sted tror jeg, at han savner den spontanitet, som kendetegtede vores forhold;

det samme gør jeg af og til. Og jeg må da indrømme, at det var lidt rart at være sammen med ham den nat for et par uger siden – jeg ville bare ønske, at vi kunne få snakket ud om det, men siden har vi ikke rigtig kunne se

hinanden i øjnene. Hvad fanden er det for noget? Det betyder jo ikke noget. Det er jo Jonathan, som jeg vil have! Hvorfor skal Søren så lave ravage i alle mine følelser?

Caroline er min roommate og gode veninde. Mine forældre købte en lejlighed til mig, og jeg manglede en at dele den med. Caroline og jeg kender hinanden fra langt tilbage. Hun flyttede til København et år før os andre, men hendes fremlejede værelse udløb i sommerferien, og i stedet rykkede hun ind til mig. Det er meget sjovt og hyggeligt at bo sammen med Caroline, og vi har det sgu ret sjovt. Man kan dog godt kan få lidt for meget af hendes – til tider – ret bitchede attitude og ligegyldighed overfor alt, der vedrører følelser.

Hvad, der til gengæld ikke er godt, er, at Caroline og Jonathan har et eller andet kørende. Jeg tror ikke, at det betyder det store for nogen af dem. Det tror jeg virkelig ikke. Nej, det gør det ikke. Men det er altså ikke særlig sjovt, når man kan høre ens veninde dyrke sex med den fyr, man er forelsket i. Eller at se hendes

skælmske, ligegyldige smil, når hun står sent op efter en hård nat med ham.

Men hvad fanden skal jeg gøre? Jeg har jo faktisk aldrig fortalt nogen, at jeg er vild med ham, som jeg er. Og jeg kan jo heller ikke være bekendt at ødelægge det overfor Caroline. På den anden side, så betyder det jo nok ikke noget for hende, og selv plejer hun ikke at gå af vejen for ufine tricks.

Hvad har hun, som jeg ikke har?

Pia er min bedste veninde og har været det i mange år. Mens jeg var kæreste med Søren var det desværre ved at glide lidt ud, og det var mest min skyld. Jeg glemte hende lidt. Men især siden vi er flyttet til København er vi kommet tæt på hinanden igen.

Det, jeg elsker så højt ved Pia, er hendes ligefremme og jordnære væsen. Hun kræver ikke det helt store af livet, og derfor er hun rar at være sammen med. Man ved altid, hvor man har hende. Hun kan altid pille mine mystiske og dystre tanker ned på jorden, og det er rart. Det

er ikke verdens dybeste samtaler vi fører, men det gør ikke noget. Nogen gange har man bare brug for det lette og ligefremme; og her er Pia fantastisk. I hendes verden er der ikke noget problem, som en god amerikansk film og en skål jordbær is ikke kan klare.

Pia har været kæreste med Jakob i årevis. Det har været lidt on-and-off, men nu er det vist virkelig blevet alvor. De er flyttet sammen i en lækker lejlighed på Østerbro, og jeg er sikker på, at de to bliver gift en dag – og det vil opfylde alle Pias drømme. For Pia har der aldrig været andre fyre end Jakob, der virkelig har betydet noget. Og på en eller anden mærkelig klæder de hinanden. Også selvom de er meget forskellige.

Jakob har jeg kendt hele mit liv – helt siden børnehaven, og han har altid betydet noget specielt for mig. Men selvom jeg har kendt ham så længe, er jeg aldrig kommet rigtigt ind under huden på ham. Han er på mange måder en hård facade, som er næsten umulig at gennemtrænge og sådan har

han altid været – især efter at hans mor døde engang i folkeskolen.

Selvom det kan være frustrerende, at man ikke helt ved, hvor man har Jakob, så er det også med til at gøre ham dragende og interessant. For hele tiden ønsker man at finde ud af mere om ham. Jeg var meget forelsket i ham engang for mange år siden, og det skyldtes helt sikkert denne mystik.

Han passer på en mærkelig måde rigtig godt sammen med Pia, selvom han ikke altid har været lige sød overfor hende. Ofte har han taget hende for givet og har gang på gang lavet rav i forholdet. Men de har altid fundet sammen igen.

„Hvordan kan de basere et forhold på sex alene? – den største åndelige indsigt får man da, når man har sex med en, man elsker og deler tanker med. Og hvorfor er det lige, at jeg selv adskiller de to ting for tiden?“

*K*atrine er 22 år og studerer litteraturhistorie på Københavns Universitet. Studiet er spændende og Katrine er virkelig glad for at kunne fordybe sig i litteraturen. Desværre har hun ret svært ved at koncentrere sig for tiden, og det går hende meget på. Især fordi hun altid har været en stræber, der går efter de bedste resultater.

Katrine var tidligere en meget stille og sød pige, der brugte meget af sin tid på at drømme sig væk til fjerne verdener. Efter hun er flyttet til København, har hun fundet en verden, der er langt mere interessant end den kedelige provins, hun kommer fra. Her er der alskens muligheder, som hun benytter sig af, og hun har udviklet sig til at blive en pige, der ikke er bange for at prøve grænser af i de mange muligheder i storbyen. Inderst inde og hun dog stadig en stille og fornuftig drømmer, der nu prøver at leve drømmene ud, hvilket ikke altid er lige vellykket – tingene er ikke altid helt, som hendes romantiske sjæl tror, de er.

Hun studerer sammen med Jonathan, som hun har skaffet en værelse hos Søren. Hun er blevet rigtig gode venner med ham, men samtidig er hun også blevet utroligt forelsket i hans mystiske væsen, som passer godt til hendes billede af en drømmefyr. Desværre har hun endnu ikke haft modet til at konfrontere ham med sin kærlighed. Samtidig gør det ikke hele sagen lettere, at Jonathan og Caroline har indledt et forhold. Katrine er begyndt at føle en frygtelig jalousi, som bryder totalt med hendes ellers tolerante væsen – også selvom hun godt ved, at Jonathan og Caroline ikke er rigtige kærester.

For Katrines er det vigtigt at få styr på sine prioriteter, så hun kan overskue, hvilken retning hendes liv er ved at bevæge sig i. Derudover er der hendes forelskelse i Jonathan, som hun også skal have styr på – tør hun erklære ham sin kærlighed, og hvilken konsekvens vil det få for hendes venskab med ham. Og hvad er det for noget med Søren? Er det i virkeligheden ham hun elsker? Er Jonathan i virkeligheden bare et nyt romantisk billede på det eventyrlige land, som kærligheden er for hende? Eller er hun virkelig oprigtigt forelsket?

S Ø R E N

YOU BETTER GO NOW

PIA
JAKOB
SØREN
KATRINE
CAROLINE
JONATHAN

TREDJE DEL AF UNGDOMMENS TRILOGI
EN ROMANTISK KOMEDIE OG MUSICAL
AF MIKKEL BÆKGAARD

Lad mig sove
Forsvinde bort alene i min krop
Dine nætter
Fortryller ikke mere
Luk min dør i
Fra den side, hvor du brød den op
Du kom her
Og trak mig ned på sengen
I et stort sug af løgn og begær

Lad mig sove
Fra ønsket om at møde dig påny
Mine ønsker
Belønnes ikke mere
Mørket falder
For stilheden der langsomt gør mig syg
Se på mig
Alt jeg stod for er faldet med dig

Du har sendt mig op
Du har skudt mig ned
Du er alt jeg har
Du er alt jeg ved
Du er ingenting – bare kærlighed

Love Shop, Skudt ned

SØREN

*D*er er endnu mørket over København. Søren kigger ud på vandet. Lyset fra Den Sorte Diamants vinduer genspejler sig i overfladen. Den lette brise laver små krusninger i vandet, og spejlingen ændrer konstant form. Det er koldt at sidde stille – men også lidt rart. Han lader sine ben dingle ud over kajen, og han lytter afslappet til byens musik: Mågernes sang, bilernes toner og vandets hvisken.

Han bliver siddende længe, mens der roligt bliver lysere. Lyden af den vågnende metropol er vidunderlig. Til sidst rejser han sig op. Han går lidt langs kajen og indsnuser den salte duft. Kirkerne overalt i byen begynder at ringe solen op. Akkompagneret af klokkenes melodier begynder han at synge. En ny dag er begyndt....og det er torsdag....men er det en glad eller en trist sang?

Jeg hedder Søren og er enogtyve år gammel. Det er svært at sige, hvad det er, men her på det seneste har jeg fået en vane med at stå tidligt op og opleve byen fra en helt anden vinkel. Ingen stress, ingen kaos og intet vækkeur. Bare mig og byen. Måske er det fordi, at jeg tænker utroligt godt på den her tid af dagen. Når alle andre sover, er det som om, at jeg har alle tankerne helt for mig selv.

Og lige for tiden har jeg virkelig brug for at tænke. Tænke over, hvor jeg er på vej hen. Hvad det egentlig er, jeg vil med mig selv. Tænke over kærligheden, og hvad den betyder for mig. Hvad hun betyder for mig. Og hvad fanden jeg egentlig betyder for mig selv.

Hvornår skal jeg drømme, og hvornår skal jeg være helvedes realistisk i mine tanker? Skal jeg lade mig rive med af mine egne glidebaner og bare nyde suset – eller skal jeg trække i nødbremsen?

Lige nu gør jeg det sidste; og det eneste sus jeg, giver mig selv lov til, er de her morgener – og det er jo begrænset, hvor farlige de er.

Men jeg har det nu ret godt for tiden. København er en fantastisk by. Og hvor er det fedt at være startet på pædagogseminariet. På et tidspunkt havde jeg sgu min tvivl på, om jeg nogensinde kom videre end de forskellige kurser, jeg gik på i forbindelse med den fri ungdomsuddannelse. De var sådan set også fede nok, men efterhånden kunne jeg mærke, at det ikke rigtigt førte noget med sig. Men som attenårig startede jeg på HF, og jeg er nu kommet ind på seminariet. Det bliver dejligt at blive pædagog. Tænk sig at lege med unger hele dagen og få penge for det.

Studiet er rigtig spændende med nogle gode miljøer og en fed form gruppearbejde, der virkelig kan vende mine tanker på hovedet.

Men jeg kan godt mærke, at jeg ikke er akademisk af sind, og nogen gange synes jeg, at det hele bliver lidt for teoretisk – hvorfor ikke bare øve sig i alt det praktiske i stedet for at lære om underlige faser i børnenes udvikling. Men jeg kan trøste mig med, at det teoretiske sikkert er vand ved siden af det på universitetet.

Men selvom det hele er godt for tiden, så savner jeg sgu et eller andet. Jeg kan ikke rigtig finde ud af, hvad det er. Måske er det bare at have en at dele det hele med. En at drømme, nyde og synge med. En at elske; eller i det mindste bare at holde af. Det kunne være en kæreste, men så meget mindre kan også gøre det. Måske bare en at snakke ordentlig med,

for det virker lidt som om, at alle de andre næsten har glemt mig. Som om, at jeg har fået så meget styr på det hele, at de andre ikke længere kommer til mig for at høre, hvordan jeg har det.

Det er blevet sidst på eftermiddagen. Søren ligger henslængt på sofaen, og i baggrunden kører Beverly Hills uden lyd. Han kigger op i loftet og nærstuderer den udskårne stuk. Fra stereoanlægget strømmer en melankolsk sang, og ved siden af ham ligger en bog slået op på forordet.

Han ligger længe uden at gøre noget. Så sætter han sig op og tager telefonrøret. Sidder lidt med det i hånden og overvejer, og lægger det til sidst igen. I stedet rejser han sig op og går ud i køkkenet og finder noget mad.

Jeg ved ikke, hvad det er for noget med mig. Nu troede jeg lige, at jeg havde styr på det hele, og så skete der det med Katrine. Her for et par uger siden var jeg sammen med min ekskæreste Katrine. Det er længe siden, at vi var kæresten og er nu rigtig

gode venner. Det startede ellers meget uskyldigt med at hun, Jonathan og jeg sad og snakkede over en kop kaffe. Så gik Jonathan i seng, og Katrine og jeg kom til at snakke om gamle dage. Til sidst besluttede vi os til at gå en tur. Vi gik ned af den evigt levende Nørrebrogade, og vi endte med at gå ind på Assistenskirkegården, hvor vi sad længe på en bænk og nød stemningen.

Vi kunne høre en fest i nærheden, hvor de spillede skide god musik. Mens vi lyttede til de fjerne toner, begyndte vi at kysse. Og det var vidunderligt! Det var som at komme hjem efter en lang rejse og genfinde alt det, man troede, man havde efterladt. Resten af natten var fantastisk, og pludselig havde vi al den intensitet og al den uforudsigelighed, som havde kendetegnet vores forhold.

Næste morgen var det meget underligt, og vi vidste ikke rigtig, hvad vi skulle sige til hinanden. Vi gik hver til sit, og vi har ikke

rigtig snakket om det siden. Hvad fanden var det for noget? Det føltes rigtigt mens det stod på, men jeg ved også godt, at det ikke holder – det går simpelthen ikke. Jeg troede ellers, at jeg var afklaret med mig selv i forhold til Katrine.

For fanden, det er sgu da over tre år siden, at jeg slog op med hende. Det var hårdt, men det var nødvendigt – ellers havde vi trukket

hinanden for langt ud. Og der havde jeg været én gang, og der ville jeg ikke sgu ud igen.

Men det var sgu vidunderligt at være sammen med hende. Nogen gange kan det være nødvendigt at give slip på alle sine tøjler og bare leve livet fuldt ud – at følge sin intuitions dømmekraft og ikke tænke for meget over konsekvenserne...Men det har jeg jo prøvet, og hvad førte det ikke med sig?

Hvad fanden skal jeg gøre ved mig selv? Det er rart at studere. Det er rart at have styr på sine ting. Men hvor er det også kedeligt. Jeg savner fandeme de gode gamle dage. Jeg savner

det, vi havde sammen. Jeg savner sgu mig selv nogen gange.

På den anden side: Bliver jeg aldrig voksen? Hvorfor fanden opfører jeg mig nogen gange som de børn, jeg skal lære at tage mig af. De tænker også kun fem minutter frem i tiden. Søren! Tag dig sammen!

Katrine er min ekskæreste. Sammen med hende har jeg virkelig oplevet fantastiske ting. Men også skræmmende ting. Hun er fantastisk, men også farlig – især for mig – og især for sig selv. På overladen er hun stille, sød og fornuftig, men folk kender ikke hendes drømme og syn på verden omkring hende. Jeg kender ingen som hende. Hun klog, belæst og kreativ. Varm, hjertelig og intens. Men hun er også frygtelig naiv, og hun har svært ved at se konsekvenserne af sine drømme engang imellem.

Vi blev kærester da vi gik i 1G – kort før jeg droppede ud. Det startede med, at vi var sammen nogen gange ude i skoven, hvor vi havde købt stoffer og dyrkede sex, mens vi var

høje. I starten betød det ikke noget, men siden blev vi kærester, og det gik rigtig godt. Vi havde det mest fantastiske forhold, og jeg er sikker på, at hun på det tidspunkt reddede mig fra den spiral, jeg var godt på vej ned i. Efterhånden blev hun dog lidt en klods om benet på mig – en god klods vel og mærket, men på en måde blev det hele for intenst, og vi var på en måde dårligt selskab for hinanden.

Jeg slog op med

hende, kort efter hun var blevet student, og jeg skulle til at starte på HF. Hun havde det hårdt i starten, men kom efterhånden til at

forstå hvorfor. Jeg havde det også selv hårdt, for jeg elskede hende virkelig – og det gør jeg stadig. Siden har vi været virkelig gode venner, og det hele har været afklaret mellem os. I hvert fald indtil nu, for jeg kan sgu ikke rigtig finde ud, hvad den nat for et par uger siden betød for os. Jeg må indrømme, at jeg til tider virkelig savner det, vi havde engang, og hvor ville det være nemt, at falde tilbage i den gamle

rille igen. Bare jeg vidste, hvad hun føler. Hvordan opfattede hun den nat? Jeg ved sgu ikke rigtig, hvordan vi skal få det afklaret.

Jonathan er min roommate. Han læser sammen med Katrine, og de er virkelig blevet gode venner, og det er derigennem, at han er kommet til at dele lejlighed med mig. Han er en rigtig flink fyr, der er hyggelig at

være i nærheden af – og det er jo vigtigt, når man bor sammen. Vi har det meget rart sammen, og vi kan næsten altid finde tid til at drikke en øl eller ryge en fed. Desværre har vi ikke rigtigt formået at

komme ind på livet af hinanden på det personlige plan. Det er egentlig lidt mærkeligt, for det er ikke fordi, jeg på nogen måde har noget imod ham. Vi kan sagtens snakke om dybe ting, så længe det drejer sig om litteratur, film, musik og den slags, men så snart det blive personligt, ved jeg ikke rigtig, hvad der holder os tilbage.

„Nogen gange kan det være nødvendigt at give slip på alle sine tøjler og bare leve livet fuldt ud – at følge sin intuitions dømmekraft og ikke tænke for meget over konsekvenserne“

Katrine og Jonathan har et eller andet sammen. Officielt er de bare rigtig gode venner, men jeg tror der stikker noget dybere under. Måske er det fordi, han er lidt vild med hende, men jeg ved det ikke rigtig. Hun har aldrig sagt noget om det; ud over at hun elsker ham utroligt højt som sin nære ven.

Der er derimod ingen tvivl om, at Jonathan har noget kørende med Caroline. De går altid hjem sammen til festerne, og jeg har tit siddet og drukket morgenkaffe med dem begge to i mit og Jonathans køkken om søndagen.

Caroline er min rigtig gode veninde. Der er mange, der ikke kan lide hende, fordi hun er meget frisindet og ikke står af vejen for at udnytte fyrene. Det bekymrer jeg mig dog ikke om; det er sgu hendes eget problem.

Vi har altid været ret gode venner, og vi forstår hinanden på en mærkelig måde. Et enkelt blik til den anden, er ofte nok til at vi ved, hvad vi tænker på – og det er ret tit beskidt. Vi er ikke sindssygt dybe i vores forhold, og jeg har det lidt svært med at snakke

om følelser med hende. Måske fordi hun ikke selv snakker ret meget om det. Nogen gange kan man have hende mistænkt for ikke at have nogen, men det passer trods alt ikke. Hun er bare ikke så god til at vise dem.

Hvad præcist det er, hende og Jonathan har kørende, ved jeg ikke, men jeg tror absolut ikke, at det er noget seriøst. Spørgsmålet er, hvor meget Caroline lægger i det. Officielt ingenting, men jeg tror måske at hun faktisk er lidt vild med ham. Jeg må hellere spørge hende direkte en dag.

Caroline er i øvrigt den eneste, jeg har fortalt om min nat med Katrine, men jeg tror ikke helt, at hun forstod, hvor meget det betød for mig. Hu affærdigede det bare og sagde, at var da meget fedt for os...og så snakkede vi om noget andet.

Jakob er min bedste ven, og det har han været i mange år. Eller bedste ven er måske så meget sagt – ældste ven er måske mere rammende, for det er ikke som det engang har været. Engang snakkede vi

om alt. Men siden midt i gymnasietiden er det gået ned ad bakke for vores venskab. Vi er ikke uvenner eller noget, men det hele er blevet ret overfladisk, og Jakob består af en masse barrierer, som er svære at trænge igennem. Jeg tror ikke, at Jakob tænker over, at vi ikke er så tætte længere. Jeg er der, når han har brug for mig, men det virker det sjældent til, at han har – i hvert fald skal der meget til, før han begynder at snakke om dybere ting end fodbold, fest og den slags ting. Jeg savner ham, og jeg har prøvet mange gange at finde ind til ham igen, men det er ikke rigtig lykkedes. Jeg ved, at han har brug for en ordentlig ven – også selvom han tror, at vi stadig er de tætteste venner i verden. Og problemet med Jakob er, at han har så ufatteligt svært ved at udtrykke sine følelsesmæssige behov. Han er jo så forbandet stolt, uden at have nogen grund til det. Måske skulle jeg snart tage mig sammen til at tage en ordentlig og dyb snak med ham – men på den anden side, så har jeg jo forsøgt så tit uden at have trængt igennem muren.

Pia er Jakobs kæreste. Hun er dejlig tøs, der er sød, smilende og altid nede på jorden. På sin vis passer hun godt sammen med Jakob, men det er sgu lidt mystisk, hvordan det er lykkedes hende at trænge ind til hans inderste væsen. På den anden side, er jeg ikke sikker på, at det er noget, Pia tænker så meget over.

Pia kræver ikke det store af livet omkring sig. Hun er godt tilpas med, at tingene er simple og ligetil. Jeg tror, at det eneste, hun virkelig ønsker sig er at blive gift med Jakob og få en lille, hyggelig familie. Hun har været forelsket i ham, så længe jeg kan huske. Og siden 9. klasse har de været kærester – der var lige et års tid omkring studentertiden, hvor de havde slået op, men de fandt sammen igen. Siden er de flyttet sammen, og jeg er sikker på, at de bliver gift.

Jeg tror også at Pia på mange måder er lige den type person, som Jakob har brug for. Jakobs komplicerede væsen har brug for noget stabilt og ligetil – og det må man sige, at Pia er. Hun er der altid for ham, ligegyldig om han værdsætter det eller ej.

„Jeg savner fandeme de gode gamle dage. Jeg savner det vi havde sammen. Jeg savner sgu mig selv nogen gange.“

Søren er 21 år gammel og går på pædagogseminariet i København. Han er en ret velafbalanceret fyr, der dog har brugt store dele af sit liv på at opnå denne balance – han har høstet en del dyre erfaringer, som han helst ikke vil prøve igen. I sin tid droppede ud af gymnasiet på grund for mange stoffer og generelle problemer med at få styr på sig selv og sine prioriteter.

Han har tidligere været kæreste med Katrine et par år, men han slog op med hende, da hun begyndte at trække ham tilbage i det farlige og uforudsigelige liv, han havde været i én gang – selvom det paradoksalt nok var Katrine, der i høj grad reddede ham i første omgang.

Siden Søren har fået styr på sig selv og sit liv, er det gået godt for ham. Mens han liv er ved udvikle sig til at blive utroligt middelmådigt og kedeligt, hvilket ikke passer til Sørens eventyrlystne natur. Han er begyndt at savne, at der skal ske noget nyt i hans liv – men han tør ikke rigtig prøve noget vildt af frygt for, at han skal falde tilbage i gamle, farlige rammer igen. Samtidig står han lige nu i følelsesmæssigt tomrum, hvor han mangler en at betroe sine tanker til, og det gør ham på en måde temmelig ensom – især fordi vennerne hele tiden er omkring ham, men ikke længere snakker ordentligt med ham.

Søren har for nylig været sammen med Katrine og er måske ved at falde for hende igen. Men han ved godt, at det er farligt. Spørgsmålet er, om han har styrken og modet til at kaste sig ud i nye eventyr. Eller skal han blive i den trygge tilværelse, han har fået bygget op omkring sig? – også selvom han er begyndt at kede sig lidt? Og hvad er det egentlig han føler for Katrine? Er han stadig forelsket i hende? – eller er det bare den nostalgiske drøm om forsvunden tid, der driver ham?

Sørens konflikt ligger i, at han må afgøre, om han tør kaste sig ud i nye ting i sit liv. Hvis han gør, hvad skal det så være? Hvilke ofre er parate til at give – både overfor sig selv, men også overfor de andre? Og hvordan han finder nogen at snakke ordentligt med igen.

Caroline

You better go now

Pia
Jakob
Søren
Katrine
Caroline
Jonathan

Tredje del af ungdommens trilogi
En romantisk komedie og musical
af Mikkel Bækgaard

Sing me to sleep
Sing me to sleep
I'm tired and I
I want to go to bed
Sing me to sleep
Sing me to sleep

And then leave me alone
Don't try to wake me in the morning
Cause I will be gone
Don't feel bad for me
I want you to know
Deep in the cell of my heart
I will feel glad to go
Sing me to sleep
Sing me to sleep

I don't want to wake up
On my own anymore
Sing to me
Sing to me

I don't want to wake up
On my own anymore
Don't feel bad for me
I want you to know

Deep in the cell of my heart
I really want to go
There is another world
There is a better world
Well, there must be
Well, there must be
Bye bye

The Smiths, Asleep

Caroline

Det eneste lys i værelset er det begyndende morgenskær fra sprækkerne i persienerne. Der er en tung luft, men Caroline bemærker det egentlig ikke. Jonathan kigger over på hende, og han griner af et eller andet. Hun smiler skummelt tilbage med sine mest forførende øjne, selvom hun ikke helt ved, hvad han egentlig griner af. Hun kan mærke brysterne blive spændte af begær. Begær efter endnu en tur med den lækre fyr, der ligger ved siden af. Men hun siger ikke noget.

“Jeg må hellere se at komme hjem”, siger Jonathan.

“Tja...”, svarer hun køligt, mens hun tager en cigaret fra pakken med blå Kings. Hun tænder den, mens Jonathan rejser sig og begynder at lede efter sit tøj. Hun ser smilende på ham og morer sig vældigt over, at han ikke kan finde sine boxershorts - ikke at hun kan huske, hvor de var havnet i kampens hede. Til sidst finder han dem under sengen, og mens han trækker sine bukser på, sender hun flere forførende blikke.

“Vi ses.” Han går ud af døren, og hun kan høre, at han roder rundt efter sin jakke. Hun tænder for fjernsynet, hvor der er en eller anden røvsyg RNB-video på MTV. Slukker igen og nyder det sidste af sin smøg med lukkede øjne. Nikotinen virker vidunderligt afslappende, og kort efter blunder hun, mens cigareten gløder dovent i askebægeret.

Jeg hedder Caroline og er 22 år gammel. Nu er jeg så alene igen; totalt udmattet, og nu skal jeg bare sove.

Jeg ved ikke, hvad det er for noget med Jonathan. Hvad er det, vi har sammen? – og hvad mener jeg egentlig selv om det? Jeg plejer da slet ikke at have det sådan, når det gælder fyre. Og hvad lægger han i det? Måske skal jeg bare lade være med tænke over det, og lade tingene ske, som de sker nu. Det er jo et ret fedt at være sammen med ham; så hvorfor bekymre sig? Men hold kæft, hvor er han lækker! Og sød! Jeg bliver lidt hed bare ved at tænke på det.

Det er lidt fedt, at jeg er sammen Jonathan, for jeg tror at Katrine er lidt vild med ham. Og så er det lidt sjovt at se de misundelige blikke, hun kan sende os. Grundlæggende er det selvfølgelig ikke så godt, at hun har det sådan – især ikke når jeg deler lejlighed med hende. Men det kan jo ikke helt være mit problem, at Katrine er vild med ham – og da i slet ikke, når hun ikke engang har tænkt sig at fortælle mig det officielt. Hun må jo tage kampen op,

hvis han virkelig betyder så meget for hende. De er jo rigtig gode venner i forvejen, så hun kan da bare tage et fortælle ham det. Og desuden er mig og Jonathan jo ikke kærester eller noget. Vi boller bare. Mere er der ikke i det. Man kan sige, at jeg holder ham varm til hende...ja, jeg gør hende faktisk bare en tjeneste.

Det er er langt op ad eftermiddagen, da Caroline vågner igen. Søvndrukken rejser hun sig fra sengen og går hen for at rulle persienerne op. Nede på gaden er der masser af liv. Hun gnidder sine øjne og begynder langsomt at finde sine trusser og spænde sin bh. Hun slynger sin kimono omkring sig og går ud i køkkenet, hvor der heldigvis er kaffe på kanden.

“God morgen!” Katrine er kommet ud i køkkenet, og hun har en bog i hånden. “Du har da godt nok sovet længe i dag. Og så er det endda torsdag.”

“Hmm,” svarer Caroline. Hun orker ikke at kommentere nattens begivenheder, så hun tænder en smøg. “Hvad læser du?” spørger hun i stedet.

Katrine viser bogen frem: “Det er en eller anden teori omkring litteraturens rolle som kultureksponent i det moderne samfund – den er faktisk meget interessant.”

“Sikkert,” svarer Caroline. “Jeg må sgu nok også hellere se at få læst noget i aften.” Intentionen er der et øjeblik, men så bemærker hun det smukke eftermiddagslys, der vælter ind ad køkkenvinduet. Og pludselig synes kedelige studieboøger og hverdagens pligter at være så uendeligt lige meget. I stedet tager

hun tøj på og går en lang tur i den vidunderlige efterårsdag. København har aldrig været mere storslået end denne eftermiddag, og de sorthvide nuancer får hende til at synge en stille og sarkastisk sang midt på rådhuspladsen...

Nogen dage skal man ikke tænke. Nogen dage tror jeg, at det er meningen, at man skal føle, leve og drømme. Sådan har jeg haft det i dag. Jeg burde jo have dårlig samvittighed over, at jeg ikke dukkede op til forelæsningen, men fuck det. Det er sgu lige meget. Og det er bestemt ikke hver dag, at byen har været så smuk som i dag.

Det er lige sådan en dag som i dag, at man skal ud og opleve eventyr. Jeg kan virkelig mærke, at der er noget på vej, men jeg kan ikke helt finde ud af, hvad det er. Måske har det noget med Jonathan at gøre? Eller også er det fordi...nej, det vil jeg ikke engang tænke på...men Jakob skæver altså mystisk til mig engang imellem; så det kan være, at han trænger til en lille "opstrammer" i sit ellers dybt forudsigelige forhold til Pia. Det kunne faktisk være lidt sjovt. Det kunne jo endda være, at

man kunne gøre dem begge en tjeneste ved det.

Nej, nu må jeg ikke tænke sådan tanker. I dag er det en smuk dag, og så skal man gøre smukke ting. Men er sex ikke også noget af det smukkeste, der findes? – jo, det er det vel, men selvfølgelig ikke på samme måde, som byen var smuk i eftermiddags. Skønhed er subjektivt, og det er jo et ret vidt begreb...hi hi...

Jonathan er en interessant fyr, der tilsyneladende er med på den værste. Han er sød og lækker, og han er alt andet end forudsigelig. Jonathan er et mysterium, og det er utrolig svært at tyde, hvad der foregår bag hans brune dådyrøjne. Der er noget eksotisk og hemmeligt ved ham. Og det er nok det, der tænder mig så meget ved ham.

Jeg kender Jonathan gennem min roommate Katrine. De to lærte hinanden at kende, da de begge startede på litteraturhistorie i sommer,

og siden er de blevet rigtig gode venner. Men selvom de to er meget sammen og snakker om dybe emner, er jeg absolut ikke misundelig. For det kan godt være, at de to er gode til at snakke, men når jeg er sammen med Jonathan, foregår der noget helt andet.

Min affære med Jonathan startede for en måneds tid siden. Han og Søren holdt fest, og pludselig lå vi i hans seng. Jeg kan ikke helt huske, hvad der skete, for jeg var ret fuld og skæv. I tiden forinden havde vi længe gået og skævet og sendt hemmelighedsfulde blikke til hinanden, så det havde været langsomt under

opbygning. Jeg gav Jonathan, hvad han brug for, og siden har vi været sammen mange gange. Det er lidt svært at sige, hvad

der er i vores forhold nu. Officielt ingenting – udover sex måske – men jeg ved det sgu ikke rigtig. Hvad er det lægger han i det? – og jeg selv?

„Jeg ved ikke, hvad det er for noget med Jonathan. Hvad er det, vi har sammen? – og hvad mener jeg egentlig selv om det?“

Fuck nu det. Det er fedt, som det er. Jeg gider ikke tænke mere over det. Lad os nu bare tage tingene, som de kommer...men hvad nu hvis han ender med at falde for Katrine...?

Katrine er min roommate og gode veninde. Hun er en intelligent og varm tøs, der rummer meget mere dybde, end hendes stille og smilende overflade afslører. Hun ved meget om underlige emner og er virkelig en drømmer, der bruger meget tid på at sidde og stirre ud i luften – hvad hun tænker på, er svært at sige.

Katrine har mange hemmeligheder, som hun ikke fortæller nogen – og knap nok fortæller hun dem til sig selv. Efter at vi er kommet til København, er hun blevet mere mystisk og hemmelig, og jeg ved sgu ikke rigtigt, hvad hun har gang i. Hun fortæller ikke noget om det, men jeg vil heller ikke spørge. Det er vel hendes eget problem.

Jeg tror, at Katrine er ret vild med Jonathan. Hun har godt nok ikke sagt noget officielt, men det er nogle ret tydelige blikke, hun

sender ham. De er rigtig gode venner, men jeg tror ikke, at han er interesseret i andet end det. Det er lidt synd for hende, at jeg boller med ham, men hun må jo bare tage kampen op – det hjælper jo ikke noget, at hun bare tier det ihjel. Man skulle næsten hjælpe hende....og så alligevel ikke.

Katrine har været kæreste med Søren engang, men det er ved at være et par år siden, at de slog op. Søren fortalte mig den anden dag, at de har været sammen igen her for nylig. Hvorfor har hun ikke fortalt mig noget om det? Måske var det bedst, hvis de to blev kærester igen; så behøvedes Katrine jo ikke tænke mere på Jonathan...

Søren er nok min bedste ven. Når de andre har været sure på mig, og det hele har været noget lort, så har Søren altid været det for mig. Og det er jeg glad for. Han er sgu for dejlig. Det er ikke fordi jeg er god til at fortælle Søren om min inderste tanker

og følelser, men på en måde forstår og accepterer han mig alligevel.

Han har tidligere været virkelig fucked up. I starten af gymnasiet var han involveret i en masse stoffer, men kom heldigvis ud af det igen – blandt andet ved at han blev kæreste med Katrine. Samtidig droppede han ud af gymnasiet og begyndte på den fri

ungdomsuddannelse.

Da vi andre blev studenter startede han på HF og nu er han gået videre på pædagogseminaret. Jeg

tror virkelig, at han har fundet harmonien med sig selv nu, men der er dog stadig noget i ham, der trækker ham tilbage mod alle de farlige ting – og det kan jeg sådan set godt forstå. For selvom Søren har fundet en del ro i sig selv, tror jeg at han savner lidt eventyr for tiden. Og især for Søren er det et problem. Måske er der derfor, at han var sammen med Katrine her for nyligt. Jeg tror virkelig, at han savner deres spontane og dybe forhold.

„I dag er det en smuk dag, og så skal man gøre smukke ting. Men er sex ikke også noget af det smukkeste, der findes?“

Jakob er en rigtig patetisk eksistens. Han er for nem. Jeg ved ikke, hvor mange gange, jeg har lokket ham til mig, selvom han vidste, at han ikke burde. Det er næsten tragisk – men det er også det sjove og interessante ved ham.

Grundlæggende er han nu meget flink, og der er altid gang i ham til festerne. Men hvorfor han er kæreste med den stupide gås til Pia, fatter jeg simpelthen ikke. Jeg har kendt dem begge i mange år, og næsten lige så længe har de været kærester – on and off i perioder, men de har altid fundet sammen igen. Hvorfor? Jeg har aldrig fattet deres forhold. Han har fucked det up gang på gang, og hver gang er Pia bare blevet mere forelsket i ham. Underligt.

Det er nok deres dybt mærkelige forhold, der har fået mig til at forføre Jakob ind imellem. Ikke fordi jeg har været forelsket i ham eller noget, men fordi jeg kunne – og fordi det var sjovt at se, hvordan Pia altid ville have ham tilbage.

Det er ved at være meget længe side, at jeg sidst har været sammen med Jakob – faktisk

flere år. Jeg tror, at han er ved at få styr på sig selv følelsesmæssigt. Så kan det være, at han ikke længere er så ynkelig. Nu er han og Pia flyttet sammen og alt muligt, så nu er det sgu ved at være virkelig seriøst...hmmm....det kunne være, at jeg skulle prøve at være sammen med Jakob en sidste gang, inden han er helt fortabt. Det kunne jo være, at jeg langt om længe kunne befri ham fra et kedeligt liv med Volvo, villa og vovse – for det er jo bestemt det, Pia trækker ham ind i.

Pia er kedelig, intetsigende og uden drømme og ambitioner. Og så er hun tilmed dybt naiv. Ok, hun ser sød ud, har et sødt smil og virker sød på overfladen. Men når alt kommer til alt, er hun er

sukkerknald – tomme kalorier uden næring og indhold. Jeg tror, at det eneste hun ønsker sig er et lille hus, hvor hun kan gå og pylre om Jakob og et par små børn. Hun ender garanteret som hjemmegående husmor. Man skulle sgu tro, at hun var amerikaner.

Det kan nu været meget hyggeligt at være sammen med Pia – især fordi hygge er noget af det, hun er bedst til. Og jeg er jo tvunget til det engang imellem, for hende og Katrine er bedste veninder – det forstår jeg i øvrigt heller ikke. Men mest af alt er det sjovt at være sammen med Pia, fordi man så kan studere hende som type og prøve at finde ud af hvilke drømme og ambitioner, hun har – hvis hun da har nogen.

*„Nej, nu må jeg ikke tænke sådan
tanker. I dag er det en smuk dag, og
så skal man gøre smukke ting.“*

Caroline er 22 år gammel og læser etnologi på Københavns Universitet. Hun startede året før på engelsk, men blev træt af den megen grammatik og droppede ud omkring juletid. Siden sommerferien har hun studeret den europæiske nutidskultur på etnologi og det finder hun rigtig spændende - om end hele det intellektuelle universitetsliv ikke er Carolines største kop the. Til tider finder hun det for opstillet og kunstigt, men synes at det er interessant at studere, hvordan moderne mennesker socialiserer sig og skaber kulturer.

Caroline er en pige, der ikke har mange moralske skrubler. Hun elsker at være sammen med fyre og tænker ikke meget over konsekvenserne. For tiden har Caroline et seksuelt forhold kørende med Jonathan, men det er ikke noget hun regner med betyder store for nogen af dem – og så alligevel; for i virkeligheden er hun er måske lidt forelsket i ham, men vil ikke rigtig indrømme det overfor sig selv. Hun er vant til at lege med fyrenes følelser og har det – på overfladen – godt med det. Det er jo nemt at holde sig til sit gamle jeg, hvor alle ved, hvad de kan forvente. Og er et image ikke mest af alt noget, man ser sig selv i forhold til?

For Caroline gælder det om, at hun må gøre sig klart, hvad det er for nogle spil, hun kører med de andre. Hvad er det hun vil med dem, og kan hun gennemskue de langtrækkende konsekvenser? Måske er det på tide, at hun finder den store kærlighed – men hvordan skal hun indse det? Hvordan skal hun bryde fri af sit image? Er hun faktisk ved at blive forelsket? – eller er det bare en indbildning for at legalisere små spil, hun kører?

Jakob

Pause? Hvad fanden mener du med, at vi skal holde en pause?

Pia

Jeg er ked af det Jakob, men det går bare ikke. Jeg har tænkt over det et stykke tid.

Jakob

Jamen, jeg har jo lige stået og friet til dig, og så siger du det.

Pia

Jeg er altså ked af det, men...

Jakob

Men hvad?

Pia

Jeg tror, at det er bedst, at vi tager den lidt med ro. Så kan vi også bedre finde ud af, hvad der skal ske med os.

Jakob

Det kan du sgu da ikke mene?

Pia

Det er bedst sådan.

Jakob

Jamen, jamen,...hold nu op.

Pia

(Rejser sig op, og går hen for at tage sin jakke) Jeg går. Jeg har brug for at være lidt alene. Jeg ved ikke, hvornår jeg kommer tilbage.

Jakob

(Råber efter hende, mens hun går ud i gangen) Du kan ikke bare gå. Hvad så med os to? – vi hører jo sammen, du er kvinden i mit liv. Jeg vil giftes med dig. Pia, for fanden, jeg elsker dig jo.

Pia går ud i opgangen og smækker hovedøren bag sig...

YOU BETTER GO NOW - SIDE 2

En sød ballade om, at den udkårne bellerer må gå, for ellers kan man ikke rigtig overskue konsekvenserne.

Sunget af en kvinde..

JUST YOU, JUST ME - SIDE 2

En lille sang om to mennesker, som er bestemt for hinanden; og hvordan de kan nøjes med hinanden.

Sunget af en mand.

MY BABY JUST CARES FOR ME - SIDE 3

En hyggelig sang om, hvor meget man er ligeglad med, når bare man har den eneste ene.

Sunget af en mand.

I'M A DREAMER - SIDE 4

En sang om drømmen, som man opdager ikke er virkelighed.

MAKING WHOOOPEE - SIDE 4

En sang om faren ved at blive gift.

Der skiftes generelt mellem forskellige personer, der synger, men improviser bare.

I'M THRU WITH LOVE - SIDE 5

En lille sang om, at nu er det slut med al den kærlighed.

Findes i to udgaver, sunget henholdsvis af en kvinde og en mand

ALL MY LIFE - SIDE 5

En ballade om, at man endelig har fundet den eneste ene. Men den handler også lidt om tvivlen og om at miste kærligheden igen.

Sunget af en kvinde.

CUDDLE UP A LITTLE CLOSER - SIDE 5

En lille sang om at være sammen med sin udkårne.

Sunget af en mand

IF I HAD YOU - SIDE 6

Om hvor rart det hele var, hvis man bare lige havde den eneste ene.

Sunget af en mand.

ENJOY YOURSELF - SIDE 6

En lille sang om at nyde livet, mens man har det.

Sunget af en mand og et kor.

FUCK MIN HØJDESKRÆK - SIDE 7

En sang om kærligheden til storbyen og til den mystiske pige. Og om at springe ud i det – og overvinde sin højdeskræk.

SKUDT NED - SIDE 8

En sang om, at man har haft noget sammen, men nu er det slut. Og nu vil man egentlig helst være alene, men begæret og længslen kan tage over...

DRØMMENES KØBENHAVN - SIDE 9

En hyldestsang til den fagre by. Men også om den fuldendte forelskelse.

MASCARA - SIDE 10

En sang om melankolien i natten – om trætheden og om

at bare at lade sig forføre af diskotekernes masker.

YOU BETTER GO NOW

*En sød ballade om, at den udkårne hellere må gå, for ellers
kan man ikke rigtig overskue konsekvenserne.
Sunget af en kvinde..*

You better go now
Because I like you much, too much
You have a way with you
Because I like you very much
The night was gay with you

There's the moon above
And it gives my heart a lot of swing
In your eyes there's love
And the way I feel it must be spring
I want you so now
You have lips I love to touch
You better go now
You better go, 'cause I like you much, too much

There's the moon above
And it gives my heart a lot of swing
In your eyes there's love
And the way I feel it must be spring
I want you so now
You have lips I love to touch
You better go now
You better go, 'cause I like you much, too much
You better go because I like you much, too
much...

JUST YOU, JUST ME

*En lille sang om to mennesker, som er bestemt for hinanden;
og hvordan de kan nøjes med hinanden.
Sunget af en mand.*

Just you, just me
Let's find a cosy spot, where no one can see
Just us, just we.
We've missed an awful lot, what bliss it will be

Oh Gee, what are your charms for?
What are my arms for?
Use your imagination

Just you, just me
We'll tie a lovers knot
Just say you love me

Just he, just she
And what a perfect plot
Just say you love me

Oh Gee, oh my
It's finally spring time
Birds on the wing time
And what a lovely day for love
Just me, just you
Just you, just me
A bit of paradise right here for us two

fortsattes

Just you, just me
Let's find a cosy spot where no one can see
Just us (just the two of us)
Just we (Like a few of us)
We've missed an awfull lot what bliss it will be

Just you, just me
We'll tie a lovers knot
Just say you love me

MY BABY JUST CARES FOR ME

*En hyggelig sang om, hvor meget man er ligeglad med, når
bare man har den eneste ene.
Sunget af en mand.*

My baby don't care for rings
Or other expensive things
My baby just cares for me
My baby don't go for big Rolls Royces
I some times a doubt about her choices

My baby don't care to own
Some fourteen carat stone
She's sensible as can be
My baby don't care who knows it
My baby just cares for me

He's so happy since the day
He fell in love in the great big way
And the big surprise is someone loves him too

It's difficult for us to see
Just what she could possibly see in him
But it simply goes to proof what love can do!

His baby don't care for shows
His baby don't care for clothes
My baby just cares for me
Nobody else will do

His baby don't care for furs and laces
He's baby don't care for
going to the races on a high tone places

My baby's not much for sports
Like running round tenniscourts
I must say I'm glad that she
Has made such a fine selection
My baby just cares for me

Mellemspil

My baby just cares for me
His baby just cares for...
My baby just cares for me
His baby just, his baby just...
My baby just cares for me

I'M A DREAMER

*En sang om drømmen, som man
opdager ikke er virkelighed.*

I'm a dreamer, aren't we all?
Just a dreamer, aren't we all?

In my dreams
Each night it seems
My sweetheart comes to cards

He's so charming
Strong and tall
It's alarming how I fall

He's ideal
But then he isn't real
And i'm a fool, but aren't we all

MAKING WHOOPEE

En sang om faren ved at blive gift.

Der skiftes generelt mellem forskellige personer, der synger, men improviser bare.

Doctors look at x-rays,
but they seldom grinn
I am always on the outside looking in
Maybe it that why I see the funny side,
when I see a falling brother take a bride
Weedings make a lot of people sad,
but if you're not the groom you're not so bad

Another bride, another groom
Another sunny honeymoon
Another season, another reason
For makin' whoopee

A lot of shoes, a lot of rice
The groom is nervous, he answers twice
It's really killin'
That he's so willin' to make whoopee

Picture a little love nest
Down where the roses cling
Picture the same sweet love nest
Think what a year can bring

He's washing dishes and baby clothes
He's so ambitious he even sews
But don't forget folks,
That's what you get folks, for makin'
whoopee

He's washing dishes and baby clothes
He's so ambitious he even sews
But don't forget folks,
That's what you get folks...

I'M THRU WITH LOVE

En lille sang om, at nu er det slut med al den kærlighed.

Findes i to udgaver, sunget henholdsvis af en kvinde og en mand

Lang intro (kun i mandeudgaven)

I'm thru with love, I'll never fall again
Said "adieu" to love, "Don't ever call again"
For I must have you or no one
and so, I'm thru with love
I've locked my heart, I'll keep my feelings there
I have stocked my heart with icy frigidaire
And I mean to fall for no one
Because I'm thru with love

Why did you lead me to think you could care
You didn't need me, cause you had your share
And friends around you to hound you and swear
With deep emotion, devotion to you

Goodbye to Spring and all it meant to me
It can never bring the thing that used to be
For I must have you or no one
And so, I'm thru with love

ALL MY LIFE

En ballade om, at man endelig har fundet den eneste ene. Men den handler også lidt om tvivlen og om at miste kærligheden igen.

Sunget af en kvinde.

All my life, I've been waiting for you,
My wonderful one, I've begun living all my life.
All my love has been waiting for you
My life is sublime, now that I'm giving all my love.

You seem so lovely, so far above me,
I'm almost afraid to look, but I adore you,
I place before you a heart that's an open book.

All my life, hold me close to your heart,
But all else above, hold my love,
Darling, all my life

Meget lang outro

CUDDLE UP A LITTLE CLOSER

En lille sang om at være sammen med sin udkårne.

Sunget af en mand

Cuddle up a little closer, lovely mine
Cuddle up and be my little clinging vine
Like to feel your cheek so rosy
Like to make you comfy, cosy
'Cause I love from head to toesy, lovely mine

Et vers på et indisk

IF I HAD YOU

Om hvor rart det hele var, hvis man

bare lige havde den eneste ene.

Sunget af en mand.

I could show the world how to smile
I could be glad - all of the while
I could change the grey skies to blue
If I had you

I could leave the old days behind
Leave all my pals - I'd never mind
I could start my life all anew
If I had you

I could climb a snow-capped mountain
Sail the mighty ocean wide
I could cross the burning desert
If I had you by my side

I could be a king (dear) on crown
Humble or poor - rich or renowned
There is nothing I couldn't do
If I had you

ENJOY YOURSELF

(IT'S LATER THAN YOU THINK)

En lille sang om at nyde livet, mens man har det.

Sunget af en mand og et kor.

I got just one message for you.
You work and work for years and years.
You're allway on the go.
You never take a minute off - too busy making do.
Someday you say you'll have your fun when you're a
millionaire...

Imagine all the fun you'll have
In your old rocking chair

Enjoy yourself, it's later than you think
Enjoy yourself, while you're still in the pink
The years go by as quickly as a wink
Enjoy yourself, enjoy yourself, it's later than you think

You worry when the weather's cold
You worry when it's hot
You worry when you're doing well
You worry when you're not
It's worry, worry all the time
You don't know how to laugh
You'll think of something funny
When they write your epitaph.

fortsættes

Enjoy yourself, it's later than you think
Enjoy yourself, while you're still in the pink
The years go by as quickly as a wink
Enjoy yourself, enjoy yourself, it's later than you think

Mellemspil

Enjoy yourself, it's later than you think
Enjoy yourself, while you're still in the pink
The years go by as quickly as a wink
Enjoy yourself, enjoy yourself, it's later than you think

Enjoy yourself, it's later than you think
Enjoy yourself, while you're still in the pink
The years go by as quickly as a wink
Enjoy yourself, enjoy yourself, it's later than you think

FUCK MIN HØJDESKRÆK

En sang om kærligheden til storbyen og til den mystiske pige. Og om at springe ud i det – og overvinde sin højdeskræk.

Hun kom til København
En julaften under tårnesang
Alle skulle hjem
Bilerne kørte ind i solnedgangen
På broen hvor hun gik
Smeltede asfalt under blå trafik

Hun går over Langebro
Hun vågner bag midnat i en drøm uden ro
I en seng på 5. sal larmer byen fred
Fra Frelserkirkens himmel rutscher stjernerne ned

Og verden er en rollercoaster
Den racer op – dykker ned
Jeg ved at hun har fribilletter
Hey baby, vil jeg med?
Fuck min højdeskræk i aften
Jeg ved at jeg falder for...

Pretty babe
Pretty baby
- vi kan falde i København

Pretty babe
Pretty baby
- en sommernat i København

Pretty babe
Pretty baby
- vi kan falde i København

fortsættes

Pretty babe
Pretty baby
- en sommernat i København

Hun kom til København
Blafrende søvnløs rundt alene den nat
I gaderne der lå
Bag lysenes glitren i det hjerte besat

Hun går over Langebro
Hun føler sig svimmel – hun må falde til ro
I en seng på 5. sal er der en der ved
At Frelserkirkens morgen skyder solstråler ned

Og verden er en rollercoaster
Den racer op – dykker ned
Jeg ved at hun har fribilletter
Hey baby, vil jeg med?
Fuck min højdeskræk i aften
Jeg ved at jeg falder for...

Pretty babe
Pretty baby
- vi kan falde i København

Pretty babe
Pretty baby
- en sommernat i København

Pretty babe
Pretty baby
- vi kan falde i København

Pretty babe
Pretty baby

SKUDT NED

En sang om, at man har haft noget sammen, men nu er det slut.

*Og nu vil man egentlig helst være alene, men begæret og længslen
kan tage over...*

Lad mig sove
Forsvinde bort alene i min krop
Dine nætter
Fortryller ikke mere
Luk min dør i
Fra den side, hvor du brød den op
Du kom her
Og trak mig ned på sengen
I et stort sug af løgn og begær

Du har sendt mig op
Du har skudt mig ned
Du er alt jeg har
Du er alt jeg ved
Du er ingenting – bare kærlighed

Lad mig sove
Fra ønsket om at møde dig påny
Mine ønsker
Belønnes ikke mere
Mørket falder
For stilheden der langsomt gør mig syg
Se på mig
Alt jeg stod for er faldet med dig

fortsættes

Du har sendt mig op
Du har skudt mig ned
Du er alt jeg har
Du er alt jeg ved
Du er ingenting – bare kærlighed

Solo

Du har sendt mig op
Du har skudt mig ned
Du er alt jeg har
Du er alt jeg ved
Du er ingenting – bare kærlighed
Du er ingenting – bare kærlighed

Du har sendt mig op
Du har skudt mig ned
Du er alt jeg har – bare kærlighed

DRØMMENES KØBENHAVN

En hyldestsang til den fagre by. Men også om den fuldendte forelskelse.

Der findes en bar i den sidste sol
Hvor de syge har fået fri
Amerikanske piger skriver breve hjem
Vi håber de når frem

Der står en seng på et stort hotel
Hvor dagen lægges til ro
Mørkets melodi er en gemmeleg
Med hende der venter mig

Jeg kender hendes navn – hun er drømmenes København

Der findes en by i millioner af lys
Hvor aftenkampe er i gang
September-piger varer ikke ved
Men det er en hemmelighed

Her kommer den nat hvor hun tager mig ud
I sporet af en ny sæson
Hun har en sommerkjole på
Den er fuld af liv og mørkeblå

Jeg kender hendes navn – hun er drømmenes København
Jeg kender hendes navn – hun er drømmenes København
Jeg kender hendes navn – hun er drømmenes København

Hun er vindernes – hun er tabernes - hun er chancerne - hun er drømmenes
København - hun er latterens - hun er tårenes - hun er håbenes - hun er
drømmenes København - hun er de elskendes - hun er de ensommes - hun er
sengenes - hun er drømmenes København - hun er somrenes - hun er
vintrenes - hun er snart på vej – hun er drømmenes København

MASCARA

*En sang om melankolien i natten – om trætheden og om
at bare at lade sig forføre af diskotekernes masker.*

I en natklub
Står du alene på et træet gulv
For tom til at gå hjem
Dine øjne synker i mascara

Der er sange fra sommer
Mod din bare hud
Vi blev født til at gå ud
Mod en lykke der lyser
Selv står du mat
Skyd dem der elsker i nat

I en natklub
Står du alene på et træet gulv

Der er lejesoldater
På en himmelsk strand
Hvem der blot kunne stå i brand
Under skønheds flammer
Er du faret vild
Brænd de der leger med ild

I en natklub
Står du alene på et træet gulv
For tom til at gå hjem
Dine øjne synker i mascara